PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 83
Vineri 11 februarie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R

In acest număr:

Agronomii — luptători de frunte pentru recolte bogate

Partidul și guvernul pun în fața întregului popor muncitor sarcina dezvoltării continue a agriculturii noastre, astfel ca în anii următori oamenii muncii de la orașe și sate să poată fi aprovizionați cu tot mai mari cantități de produse agroalimentare, iar industria noastră ușoară și alimentară să primească tot mai multe materii prime. In cursul acestui an trebuie să obținem o producție de 10 milioane de tone la grîu și porumb, trebuie să sporim simțitor recolta la hectar la toate culturile și să obținem o creștere însemnată a numărului de animale și a productivității lor.

In lupta pentru realizarea cu succes a acestor importante sarcini, un rol deosebit de însemnat îl au inginerii și tehnicienii din agricultură. Ei au nobila misiune de a lămuri și convinge țărănimea muncitoare asupra importanței și necesității aplicării raționale a tuturor metodelor agrozootehnice, de a arăta celor ce muncesc pe ogoare cînd și cum trebuie făcută fiecare lucrare agricolă recomandată de știință. Fiind purtători ai progresului și culturii în mijlocul țărănimii, agronomii trebuie să fie în primele rînduri ale luptei împotriva a tot ceea ce este vechi și înapoiat în agricultură și să promoveze cu tot curajul metodele noi, științifice, care duc la creșterea producției și a productivității muncii.

Intregul nostru popor muncitor înconjoară cu dragoste pe agronomi și prețuiește cum se cuvine aportul pe care ei îl aduc în lupta pentru dezvoltarea și înflorirea agriculturii. O dovadă a acestei prețuiri o constituie și faptul că în anii puterii populare au fost create condiții minunate pentru inginerii și tehnicienii agronomi, condiții necesare desfășurării activității lor creatoare. Statul nostru democrat-popular se ocupă îndeaproape de buna pregătire a cadrelor de specialiști pentru agricultură. An de an din institutele de învățămînt agricol superior și școlile agricole au plecat la sate noi și noi promoții de tinere cadre de specialiști pentru a ridica nivelul agrotehnic al agriculturii noastre, pentru a organiza producția agricolă pe baze științifice.

Zilele acestea, de pildă, a plecat la sate o nouă promoție de agronomi care cuprinde un număr de peste 1.200 de tineri specialiști în agrotehnică, economie și organizare a agriculturii socialiste, horticultura și ameliorații agrosilvice. Acești tineri, dintre care mulți s-au prezentat înainte de termenul fixat la circumscripțiile agrozooveterinare, în gospodării colective, S.M.T.-uri și gospodării de stat, unde au fost repartizați, reprezintă o mare forță în bătălia pe care oamenii muncii din agricultură o dau pentru a culege în acest an 10 milioane de tone de grîu și porumb, pentru a obține o recoltă de cel puțin 2000 kg de porumb (boabe) la hectar.

Experiența a dovedit că recoltele bogate nu vin de-a gata, ci ele sînt rod al muncii făcute după îndrumările agronomilor, al aplicării învățăturilor științei. Acolo unde s-a muncit bine, unde s-a semănat la vreme sămînță aleasă și tratată, în terenuri bine pregătite și îngrășate, unde culturile au fost întreținute conform cerințelor agrotehnicii, s-a dobîndit belșug de bucate. In anul trecut, bunăoară, în numeroase raioane din țară, inginerii și tehnicienii agricoli, fiind permanent în mijlocul oamenilor muncii de la sate, îndrumîndu-i cu răbdare și ajutîndu-i să-și organizeze bine lucrul, au adus o contribuție importantă la învingerea greutăților pricinuite de timpul neprielnic și la obținerea de recolte mari.

Colectiviștii din comuna Recaș, regiunea Timișoara, de pildă, au obținut o producție de 7.000 kg de porumb știuleți la hectar, datorită faptului că au aplicat la timp metodele agrotehnice indicate de către agronomi. Recolte bogate de cereale au dobîndit și colectiviștii din Codlea, care au fost îndrumați îndeaproape și cu pricepere de către inginerul agronom Constantin Vidu, cei din comuna Saroșu pe Tîrnave, raionul Mediaș, cărora îndrumările date de agronomul Dumitru Mustețea le-au fost de mare folos.

Lucrîndu-și pămîntul după sfaturile inginerilor și tehnicienilor agronomi, țăranul muncitor Aurel Ștefănescu, din comuna Ștefan cel Mare, regiunea Bacău, asemenea multor țărani muncitori din satele patriei noastre, a obținut o producție de peste 3.000 kg de grîu la hectar. Tocmai în dobîndirea acestor rezultate stă temeiul încrederii, pe care țărănimea muncitoare a căpătat-o, în îndrumările date de către inginerii și tehnicienii din agricultură.

Majoritatea agronomilor din țara noastră se află în primele rînduri ale luptei pentru sporirea producției agricole, dau un ajutor de preț la răspîndirea și aplicarea regulilor agrotehnice, îi ajută pe țăranii muncitori în lupta și munca lor. Prin continuarea studiului și prin împletirea strînsă a teoriei cu practica, ei se străduiesc să-și desăvîrșească pregătirea științifică, să generalizeze experiența înaintată, să-și valorifice cît mai fructuos în practica agricolă cunoștințele de specialitate.

Din păcate, mai sînt însă unii agronomi care, în loc să-și desfășoare activitatea pe teren, acolo unde se hotărăște soarta recoltei, își petrec timpul mai mult în birouri, întocmind diferite lucrări ce n-au nimic comun cu pregătirea lor de specialitate. Așa este cazul inginerului Blaga, care conduce circumscripția agrozooveterinară din Tileagd, regiunea Oradea, sau al agronomului Manole Valeriu, responsabilul circumscripției Cernavoda, regiunea Constanța, și al altora, care rareori se hotărăsc să părăsească birourile pentru a îndruma practic pe țăranii muncitori să aplice regulile recomandate de știință, pentru a-i ajuta să grăbească pregătirile în vederea însămînțărilor de primăvară. In același fel înțeleg să-și desfășoare activitatea și agronomul Ion Dragomir din comuna Dascălu-Creața, regiunea București, și inginerul Mircea Rabega de la secția agricolă a sfatului popular al raionului Vida, care nu se deplasează cu săptămînile pe teren.

Deosebit de nejust și dăunător procedează acele sfaturi populare regionale și raionale care nu dau posibilitate agronomilor să pună în practică cunoștințele lor de specialitate, ci îi țintuiesc în birouri sau îi folosesc în diferite acțiuni, care n-au nimic comun cu pregătirea lor profesională. Asemenea cazuri s-au petrecut în campania însămînțărilor din toamna anului trecut în multe din raioanele regiunii Craiova.

Pentru a-și îndeplini înalta misiune ce le este încredințată de partid și guvern, agronomii au datoria să-și îmbogățească necontenit cunoștințele, să fie la curent cu cele mai noi realizări ale științei agricole, să învețe din experiența fruntașilor recoltelor bogate, să aplice în mod creator, diferențiat și nu șablon metodele agrotehnice înaintate. Practica a dovedit că acei agronomi care nu studiază zi de zi ceea ce este nou, care nu urmăresc verificarea în practică a cunoștințelor lor, devin oameni cu un orizont îngust, limitat, și nu sînt în stare să dea oamenilor muncii de pe ogoare asistența agrotehnică de care aceștia au nevoie.

Asemenea îndrumări, ca cele date de tovarășul Varga Gheorghe, inginer șef al secției agricole raionale Pașcani, care a sfătuit pe țăranii muncitori să facă iarovizarea cartofilor în timp de 15 zile în loc de 35—40, cît este timpul indicat, nu pot decît să dăuneze, pricinuind pierderi de recoltă.

Ne aflăm în preajma unei etape hotărîtoare a luptei pentru dobîndirea unei recolte bogate în acest an — campania agricolă de primăvară. Pentru succesul deplin al acestei campanii, este necesar ca fiecare agronom din gospodăriile agricole de stat, stațiunile experimentale I.C.A.R., S.M.T.-uri, gospodării colective și circumscripții agrozooveterinare, să participe cu toate forțele în acțiunea de pregătire a utilajului agricol, să urmărească ca întreaga cantitate de sămînță necesară însămînțărilor să fie aleasă și tratată conform cerințelor agrotehnice. Este știut că condițiile de climă și sol pe baza cărora se stabilește timpul optim de începere a muncilor agricole de primăvară diferă de la raion la raion și în unele cazuri chiar de la comună la comună. Aceasta implică agronomilor sarcina de mare răspundere de a studia cu atenție condițiile locale concrete, pentru a stabili în mod just epoca optimă de însămînțări pentru fiecare cultură în parte și de a îndruma pe țăranii muncitori să execute lucrările la timp și în condiții agrotehnice superioare anului trecut.

In munca lor, agronomii trebuie să se bucure de întreg sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare de la regiuni, raioane și comune. Acestea au datoria să creeze agronomilor condiții bune pentru desfășurarea nestingherită a activității lor pe teren, pentru a da țărănimii muncitoare îndrumările agrotehnice de care aceasta are nevoie în tot cursul anului.

Agronomi și tehnicieni agricoli! Puneți în slujba înfloririi agriculturii noastre întreaga voastră pricepere și capacitate de muncă! Indepliniți-vă cu cinste înalta misiune încredințată de partid și guvern! Indrumați și sprijiniți pe oamenii muncii de la sate în lupta pentru creșterea producției agricole vegetale și animale!

Sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

DECLARAȚIA SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: Declarația Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste:

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră de datoria lui să atragă atenția popoarelor și parlamentelor tuturor statelor asupra situației care se creează în Europa, în Asia precum și în alte regiuni ale lumii și care agravează cu mult încordarea în relațiile internaționale și primejdia pentru securitatea popoarelor.

In Europa se creează grupări militare ale unor state îndreptate împotriva altor state europene. Se duce politica primejdioasă de refacere a militarismului german, care nu cu multă vreme în urmă a dezlănțuit cel de al doilea război mondial ce a adus popoarelor urgii fără seamăn.

Se creează primejdia ca Europa să devină arena unui nou război. Un asemenea război se va transforma în mod inevitabil într-un nou război mondial.

De asemenea, situația din Asia și din Extremul Orient nu poate să nu trezească îngrijorare pentru destinele lumii. A nu admite nici aici războiul, a apăra drepturile naționale ale popoarelor din Asia, independența și suveranitatea lor, este datoria tuturor popoarelor.

Cursa înarmărilor și organizarea de baze militare pe teritorii străine, care însoțesc politica de creare de blocuri militare, continuă, agravînd încordarea în relațiile dintre state.

In taină față de popoare se pregătește un război atomic. Procedîndu-se astfel nu se ține seamă de faptul că un război atomic de exterminare ar aduce distrugeri imense și nenumărate victime omenești, îndeosebi în statele unde populația și industria sînt extrem de concentrate pe teritorii mici.

Deși Organizația Națiunilor Unite a recunoscut ca inadmisibilă propaganda de război și a condamnat-o, în unele țări răsună fără să întîmpine vreo ripostă chemări fățișe și deșănțate la un nou război, la folosirea armei atomice.

Toate acestea cer ca statele care năzuesc spre menținerea și consolidarea păcii, să-și sporească eforturile pentru atingerea unor țeluri atît de înalte cum sînt crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și înlăturarea amestecului străin în treburile interne ale altor popoare, ceea ce acum are o însemnătate deosebită pentru menținerea păcii în Extremul Orient.

Uniunea Sovietică consideră că este necesar să se pună capăt cursei înarmărilor. Este necesar să se rezolve fără întîrziere problema reducerii generale a armamentelor și, în primul rînd, problema reducerii substanțiale a armamentelor statelor mari. Arma atomică și toate celelalte arme de exterminare în masă trebuie interzise. Infăptuirea măsurilor corespunzătoare trebuie asigurată printr-un control internațional eficient.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste acordă o însemnătate deosebită faptului ca relațiile dintre statele mari și mici să fie bazate pe principii internaționale care să corespundă intereselor dezvoltării unei colaborări prietenești între popoare în condițiile unei vieți pașnice, liniștite. Este necesar ca relațiile dintre state să se bazeze pe principiile egalității, neamestecului în afacerile interne, neagresiunii și renunțării la încercările de încălcare a integrității teritoriale a altor state, pe principiul respectării suveranității și independenței naționale.

Respectarea acestor principii, care au și fost puse la temelia relațiilor cu alte țări de state ca Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, India și o serie de alte state asigură coexistența pașnică a statelor, indiferent de orînduirea lor socială și de stat.

Popoarele sînt vital interesate în întărirea păcii generale. Ele au toată posibilitatea de a nu admite un nou război, deoarece forțele păcii cresc neîncetat și sînt de pe acum mai puternice decît forțele agresiunii și războiului.

Uniunea Sovietică, bizuindu-se pe unitatea de nezdruncinat a popoarelor sale, pe resursele sale nesecate, este ferm hotărîtă să asigure munca pașnică a cetățenilor săi și să-i ferească de orice atentat din afară. Ca și pînă acum, celelalte popoare vor găsi în statul sovietic un reazim trainic, de nezdruncinat în lupta pentru pace și progres.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră că parlamentelor le revine o mare răspundere pentru menținerea și întărirea păcii. Ele sînt acelea care adoptă acte legislative în problemele războiului și păcii.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră că stabilirea de legături directe între parlamente, schimbul de delegații parlamentare, cuvîntări rostite de delegații parlamentare ale unei țări în parlamentul altei țări corespund năzuințelor popoarelor de a vedea dezvoltîndu-se relațiile prietenești și de colaborare.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste va saluta sincer orice acțiune întreprinsă de parlamentele altor state în vederea consolidării păcii între popoare.

Moscova, Kremlin 9 februarie 1955
(TASS)

Hotărîrea Sovietului Suprem al U. R. S. S. cu privire la numirea lui N. A. Bulganin ca președinte al Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la numirea lui N. A. Bulganin ca președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste hotărăște:

Să numească pe Bulganin Nikolai Aleksandrovici ca președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.
K. VOROȘILOV

Secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.
N. PEGOV

Hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la eliberarea lui G. M. Malenkov din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la eliberarea lui G. M. Malenkov din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste hotărăște:

Să accepte declarația tov. Malenkov G. M. și să-l elibereze din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.
K. VOROȘILOV

Secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.
N. PEGOV

In numele păcii și vieții, împotriva războiului atomic!

Energia atomică să fie pusă în slujba vieții

Impreună cu întreg corpul profesoral, cu studenții institutului nostru, semnez Apelul Consiliului Mondial al Păcii, cu convingerea fermă că în felul acesta aduc o contribuție la crearea unei puternice stavile în calea unui măcel atomic.

Popoarele pot zădărnici pregătirile pentru dezlănțuirea unui război atomic, pot face ca energia nucleară, această nouă și importantă victorie a minții omenești asupra forțelor naturii, să fie pusă numai în slujba binelui.

Cu toate că posedă, după cum știe toată lumea, diferite arme atomice și cu hidrogen, Uniunea Sovietică a militat neobosit pentru interzicerea acestor barbare arme genocide, pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Mai mult, guvernul sovietic a făcut propuneri concrete de colaborare internațională în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice. Dacă aceste propuneri nu s-au realizat încă, răspunderea o poartă politica potrivnică intereselor păcii pe care o duc Statele Unite; politică de înarmare, de șantaj atomic, politică de pe așa zise „poziții de forță".

Posibilitățile utilizării energiei nucleare în tehnică și în producție sînt multilaterale. Agricultura, industria vor avea la îndemînă resurse inepuizabile de energie pentru dezvoltarea lor. Mecanizarea și electrificarea agriculturii se vor putea înfăptui într-un ritm mult mai rapid. Folosirea elementelor radioactive artificiale va ajuta la creșterea recoltelor, la mărirea producției animale, pentru asigurarea unui belșug de alimente oamenilor muncii. Energia nucleară poate să ducă de asemenea la progrese nebănuite în medicină, biologie și diferite alte domenii ale științei. Folosirea energiei atomice în scopuri pașnice va ridica civilizația umană pe cele mai înalte culmi.

Intelectualilor, oamenilor de știință, popoarele le-au adresat o chemare. Prin noi descoperiri științifice, prin sprijinirea operei de construcție socialistă din țara noastră, de făurire a bunăstării, noi, intelectualii din Republica Populară Romînă, vom răspunde cu cinste acestei chemări.

M. LEVENTE
rectorul Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu", București

Crește numărul de semnături pe Apelul Păcii

In satele patriei noastre, campania de stringere a semnăturilor pe Apelul Păcii de la Viena prilejuiește o viguroasă luare de poziție împotriva imperialiștilor, care vor să dezlănțuie războiul atomic.

Apelul pentru Pace a fost semnat într-o singură zi de mii de cetățeni din comunele raionului Reșița. Numai în comuna Ramna 800 de locuitori și-au pus semnătura pe Apelul care cere interzicerea dezlănțuirii războiului atomic.

Campania de stringere a semnăturilor pe Apelul de la Viena a început și în comuna Topoloveni, regiunea Pitești. Printre primii semnează țăranul muncitor Ogaru Virgil.

CU INCREDERE IN VIITOR

Priveam coala de hîrtie albă pe care colectiviștii din comuna Valul Traian așternuseră, într-o zi caldă de faurar, zeci de semnături. Nume felurite, de romîni sau de tătari, scrisuri felurite, citețe sau stîngace, toate exprimau una și aceeași arzătoare dorință: dorința de a apăra cu toate puterile pacea.

Incercam să deslușesc printre slovele acelea mărunte, nume ce-mi erau dinainte cunoscute. Memedali Peuzie. Asta-i tătăroaica aceea tînără și frumoasă, cu ochi negri ca mura, cu sprîncenele puțin oblice, cu cozi lungi lăsate pe spate și cu vocea timbrată, sonoră...

Altădată roaba pe moșia lui Musledin Elmi, utemista Memedali Peuzie este astăzi colectivistă fruntașă în gospodăria agricolă colectivă „Lazăr Cernescu" din comuna Valul Traian. Ea muncește cu spor alături de mama ei, Alie, de surorile ei Zulfie și Alie.

In casa lor nouă, curată și primitoare, sclipește becul electric. Cînd stinge lumina, în nopțile lungi de iarnă tînăra Peuzie dă frîu gîndurilor să alerge către S.M.T.-ul Valul Traian, acolo unde muncește bădița ei, tractoristul Nicolae, care-i este atît de drag. Pentru viața ei curată și limpede de astăzi, pentru înflorirea colectivei și fericirea zilelor de mîine, Memedali Peuzie a pus cu hotărîre semnătura pe Apelul de la Viena. Ea știe că semnătura ei, alăturată sutelor de milioane de semnături ale tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă, va contribui la zădărnicirea uneltirilor criminale ale celor ce pregătesc un nou război.

Citesc pe coala pe care stau înșirate slove mărunte, ca niște mărturii ale hotărîrii colectiviștilor din acest sat dobrogean de a apăra pacea. Iată și numele lui Arkadaș Rakim Mirzali. Rakim a fost altădată argat pe moșia lui Musledin Elmi. Azi e președintele gospodăriei colective „Lazăr Cernescu". L-au ales colectiviștii în fruntea gospodăriei pentru că-i harnic și priceput, pentru că în toate împrejurările a dat dovadă de devotament. In urmă cu doi ani, într-o zi pe cînd colectiviștii ieșiseră la semănat grîul, Rakim a fost primul care a zărit cîteva limbi subțiri de fum ce se înălțau peste graidurile gospodăriei. Foc! a strigat el cuprins de disperare și s-a aruncat pe un cal tătăresc. Iute ca vîntul a sosit la graidul care ardea. Punîndu-și viața în pericol, Arkadaș Rakim a pătruns în graid printre limbile de flăcări. S-a îndreptat către iesle și a dezlegat caii. I-au mulțumit atunci toți colectiviștii pentru că salvase de la moarte caii colectivei și pentru că l-a demascat pe chiaburul criminal care pusese focul.

Ales președinte, Rakim Mirzali a luptat zi de zi pentru întărirea și înflorirea gospodăriei lor. Astăzi colectiviștii din Valul Traian au multe vite de muncă, au 10 vaci de rasă, 15 scroafe fătătoare și un saivan cu aproape 500 de oi. Au electrificat gospodăria și au construit prin muncă voluntară conducta de apă. De curînd au terminat de construit maternitatea pentru scroafe.

Pentru viața lor nouă de astăzi, pentru frăția care s-a cimentat între romînii și tătarii din gospodărie, pentru a apăra ogoarele întinse și mănoase ale gospodăriei lor, pentru pace, împotriva războiului atomic, Rakim Mirzali a semnat din toată inima Apelul de la Viena.

Mai erau scrise pe acea listă și alte nume: semnase pentru pace Nicolae Sola, vicepreședintele gospodăriei, brigadierul fruntaș Nicolae Ion, utemista Iusub Sadet, inginerul Balamaci Ion. Semnînd apelul în numele vieții, păcii și progresului, colectiviștii din Valul Traian s-au angajat ca prin sporirea producției agricole, vegetale și animale, să contribuie la înflorirea economică a patriei, la întărirea capacității ei de apărare, la ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor. In felul acesta înțeleg ei să lupte împotriva planurilor criminale ale acelora ce vor să dezlănțuie războiul atomic.

„Voi întări semnătura pusă pe Apel muncind mai bine, cu mai mult spor"

Sînt colectivistă și mamă a 8 copii. Pentru că i-am crescut sănătoși, pentru că m-am străduit, după puterile mele, să-i ajut să devină cetățeni folositori patriei, guvernul și partidul m-au decorat cu ordinul „Gloria Maternă".

Mi se umple inima de bucurie de cîte ori îi văd adunați pe toți în jurul meu. Toma, feciorul cel mare, este student la Institutul de silvicultură din Orașul Stalin. Ion, cel de al doilea copil al meu este tot student, la Politehnica din Iași. In curînd va fi inginer mecanic. Alți 4 copii lucrează laolaltă cu mine în gospodăria colectivă. Și dacă cei doi feciori studenți sînt fruntași la învățătură, nici cu cei care lucrează în colectivă nu mi-i rușine. Și ei sînt fruntași în muncă. Ceilalți doi copii, micuți încă, învață la școala din comuna noastră.

La tot pasul simțim grija și ocrotirea statului. Și pentru cei care se bucură de învățătură înaltă fără plată, și pentru noi care aici în colectivă ne facem viața tot mai bună, mai îmbelșugată.

Sînt însă vrăjmași ai păcii, cărora toate acestea le stau ca sarea în ochi. Ar dori bogătașii de peste ocean să se întoarcă din nou vremurile cînd sărăcia ne era oaspete nelipsit din casă, cînd ne mureau copiii cu zile, sau erau ținuți în întunericul neștiinței de carte. Urzesc imperialiștii planuri de război cu bomba atomică. Din nou vor să fie cămine distruse, copii orfani și mame văduve. Nu trebuie să lăsăm însă să se mai întîmple asemenea grozăvii. S-a văzut doar că dacă oamenii cinstiți din lume se unesc, planurile ticăloase ale corbilor războinici pot fi zădărnicite.

Iată de ce, atunci cînd în comuna noastră va începe strîngerea de semnături pe Apelul Păcii, mă voi afla printre cei din frunte. Și nu mă voi mulțumi numai cu atît. Voi întări semnătura mea pe Apel muncind mai bine, cu mai mult spor în gospodăria colectivă împreună cu copiii mei, pentru înflorirea colectivei, pentru întărirea puterii țării noastre.

MARIA FRANGU
membră în gospodăria agricolă colectivă „A. A. Jdanov", com. Mihail Kogălniceanu, regiunea Constanța

„Vom semna cu toții Apelul de la Viena"

Apelul Consiliului Mondial al Păcii a pătruns în toate orașele și satele regiunii Craiova.

Zilele trecute, membrii gospodăriei agricole colective „Drum Nou" și țăranii muncitori din comuna Carpen, raionul Plenița, s-au adunat în sala căminului cultural pentru a-și exprima hotărîrea lor de a apăra pacea.

Exprimînd voința tuturor membrilor gospodăriei agricole colective, Constantin Stoica, președintele gospodăriei, a spus printre altele:

„Ne este scumpă patria, iubim viața și vrem s-o facem și mai frumoasă. Cu toții vom semna Apelul de la Viena".

Au mai luat cuvîntul Maria Teacă, președinta cooperativei, țăranii muncitori Marin Ioana, Victor Nicură și alții.

Toți cei prezenți au semnat apoi Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Să fie înlăturate lipsurile ce frînează buna desfășurare a învățămîntului agricol de masă în regiunea Galați!

Acolo unde învățămîntul agrozootehnic s-a desfășurat în condiții bune, s-au predat — de la deschiderea cursurilor și cercurilor și pînă acum — între 10—15 lecții, iar materialul a fost bine însușit. Mai sînt totuși regiuni unde învățămîntul agrozootehnic se desfășoară inegal. Alături de cursuri și cercuri bune se găsesc altele în care s-au predat abia 2—3 lecții, iar numărul cursanților a scăzut după fiecare lecție. Așa se prezintă situația învățămîntului agrozootehnic de masă în unele unități agricole socialiste, comune, etc. din regiunea Galați.

Publicăm mai jos cîteva din constatările făcute de ziarul nostru cu ocazia raidului organizat în această regiune.

Exemplu demn de urmat

Agronomul Iscru Florian de la S.M.T. Rușețu este lector la cursul agrotehnic al gospodăriei agricole colective „Steaua Roșie" din comuna General Poetaș. El este convins că ajutînd la îmbogățirea cunoștințelor agrotehnice ale colectiviștilor va contribui la obținerea de recolte mari, la ridicarea nivelului lor de trai. Convingerea aceasta a insuflat-o și cursanților care îl ascultă și se prezintă regulat la lecții.

Pentru a face lecțiile mai interesante, el folosește ori de cîte ori e posibil, planșe, grafice și alt material vizual. Astfel cînd a vorbit despre îngrășăminte, agronomul Iscru Florian le-a demonstrat colectiviștilor cu ajutorul graficelor ce sporuri însemnate de recoltă se obțin prin folosirea rațională a îngrășămintelor.

Colectiviștilor le plac deopotrivă și lecțiile teoretice și aplicațiile practice care însoțesc totdeauna expunerile. La aplicații ei sînt îndrumați cum să pună în practică cele învățate teoretic. Vorbindu-le despre îngrășămintele chimice, lectorul le-a arătat cum să folosească superfosfatul și azotatul de amoniu. Colectiviștii și-au dat seama cu acest prilej că pentru a aplica diferite îngrășăminte chimice trebuie să cunoască calitățile solului, să țină cont de culturile cu care-l semănat și de gradul lor de dezvoltare. De mult interes s-a bucurat și lecția despre semințe. Aplicațiile practice le-au arătat colectiviștilor cum trebuie aleasă și tratată sămînța. Împreună cu cursanții, lectorul a verificat puterea de germinație a semințelor de floarea-soarelui și mazăre puse la încolțit mai înainte.

De notat că aplicațiile practice nu numai că sînt legate de munca gospodăriei, dar îi și servesc direct. Astfel, încercarea puterii de germinație a porumbului va servi gospodăriei pentru alegerea seminței pe care o va folosi la primăvară. Predarea lecțiilor la un nivel teoretic corespunzător, întrebuințarea de material documentar ca planșe, grafice, probe de sol și de produse bine dezvoltate sau atacate de diferite boli, precum și aplicațiile practice care însoțesc expunerile, au dus, cum era și normal, la o frecvență regulată și la însușirea temeinică a materialului predat.

Există sfat pedagogic în raionul Bujor?

Despre o comisie care nu activează se spune că există doar pe hîrtie. Despre sfatul pedagogic al raionului Bujor nu se poate spune nici atît. El n-a fost nici măcar constituit. Tov. inginer Secoșan Pavel, șeful secției agricole, recunoaște că într-adevăr n-a avut loc o ședință de constituire a sfatului, dar nu-i de acord că n-ar exista sfat pedagogic. Dînsul argumentează existența sfatului pedagogic prin faptul că o dată l-a întîlnit pe șeful secției învățămînt pe scări, iar altă dată pe șeful secției culturale pe stradă, și a discutat cu fiecare în parte despre cursurile și cercurile agrozootehnice. Ce a urmat după înființarea acestui sfat pedagogic, dacă ne e permis să-l numim așa, e ușor de înțeles. Tehnicienii puși să predea lecții la cursurile agrozootehnice sînt complet lipsiți de îndrumare. Nimeni nu-i controlează și nu-i ajută în muncă. Nici măcar de tovarășul Secoșan, șeful secției agricole, care pînă acum nu a găsit de cuviință să asiste la vreo lecție. Așa stînd lucrurile e inutil să mai arătăm că nu s-a organizat încă nici o lecție deschisă și nici o lecție model pentru pregătirea metodologică a lectorilor, că nu s-a făcut nimic din ce trebuia să facă un sfat pedagogic. Și după cum e munca celor din sfatul pedagogic, așa se prezintă și învățămîntul. Din ultima situație statistică dată secției de propagandă din Direcția agricolă regională, reiese că în raionul Bujor nu mai funcționează decît două din cele 17 cursuri agrozootehnice de 3 luni, deschise în gospodăriile agricole colective.

Se pune întrebarea firească: ce măsuri a luat comitetul executiv al sfatului popular raional pentru curmarea acestei stări de lucruri? Trebuie spus, subliniat chiar, că tovarășii din comitetul executiv nici nu s-au gîndit măcar să se ocupe cît de cît de învățămîntul agrozootehnic. Ei nu l-au chemat niciodată pe inginerul Secoșan să-l întrebe despre această problemă.

Tovarășul Secoșan și alți doi ingineri agronomi care lucrau în același birou cu el n-au știut să spună care dintre membrii comitetului executiv răspunde de secția agricolă.

Nici secția de propagandă a Direcției agricole regionale n-a făcut mai mult pentru îndreptarea situației din raionul Bujor. În ziua de 30 ianuarie, doi tovarăși din această secție au mers la reședința raionului pentru a „pune pe roate" învățămîntul agrozootehnic. Intenția lor a fost bună, dar... păcat că a rămas doar intenție.

Rodul deplasării lor la Bujor este situația statistică în care scrie că din 17 cursuri agrozootehnice de trei luni au ajuns pînă la lecția a șaptea numai două, situație pe care au luat-o personal. Altceva n-au mai făcut.

Unde duce nepăsarea și lipsa de răspundere

Din sfatul pedagogic al raionului Bujor face parte și tov. Panait Vlad, șeful secției culturale a sfatului popular raional. El avea sarcina să înființeze, să îndrume și să controleze cercurile agrozootehnice. Iată, pe scurt, cum s-a achitat tov. Vlad de această sarcină.

În ziua de 4 februarie, în biroul secției culturale se mai găseau pachetele cu lecții pentru cercurile agrozootehnice. Referenta secției culturale, tovarășa Pantea Alexandra, afirma că broșurile au sosit doar de 2—3 zile. Realitatea e alta. Adresele către directorii căminelor culturale purtau data de 25 ianuarie, fapt ce denotă că lecțiile sosiseră la raion de cel puțin zece zile. În aceste adrese, șeful secției culturale scria că, imediat ce primesc lecțiile, directorii căminelor culturale să înființeze cercuri agrozootehnice. Presupunem că directorii vor da ascultare adresei tov. Vlad și vor înființa cercurile. Ele vor începe să funcționeze, în cel mai bun caz, în jurul datei de 15 februarie, adică în preajma începerii campaniei de primăvară. Vor mai putea aceste cercuri să-și atingă scopul pentru care au fost create? Desigur, nu. Acest lucru îl știu și tovarășul Panait Vlad și tovarășa Pantea Alexandra, dar lor puțin le pasă că sute de țărani muncitori sînt lipsiți de posibilitatea de a-și însuși cunoștințele agrozootehnice de care au atîta nevoie în munca ce o depun pentru sporirea producției agricole vegetale și animale.

Lecții predate la nivel științific scăzut

Agronomul de sector Radu Ion de la S. M. T. Traian-Sat este iubit de membrii gospodăriei agricole colective „Gheorghe Doja". Respectînd îndrumările lui, colectiviștii au obținut totdeauna recolte bogate. De aceea bucuria lor a fost mare cînd au aflat că agronomul Radu Ion va fi lectorul cursului agrotehnic de trei ani, deschis în gospodărie. Agronomul Radu Ion predă regulat lecțiile și se străduiește să fie înțeles de colectiviști.

Străduința lui ar fi fost fără îndoială încununată de succes dacă ar fi primit mai mult sprijin din partea secției agricole și a tovarășilor din sfatul pedagogic al raionului Brăila. Lipsit de acest sprijin, agronomul Radu Ion predă lecțiile la un nivel științific scăzut. Din dorința de a fi înțeles de către cursanți, el înlătură din lecții unele noțiuni tehnice ce i se par mai grele. Astfel, lecțiile sînt golite de conținut științific. Pentru majoritatea cursanților care au urmat și-n alți ani învățămîntul agrozootehnic, aceste lecții nu prezintă nimic nou, sînt neinteresante, plictisitoare. Acest fel de a expune lecțiile nu convine nici cursanților mai puțin pregătiți. Întrucît lectorul ocolește termenii științifici în loc să-i explice, cursanții mai slab pregătiți nu pot înțelege lecția atunci cînd o studiază individual, din broșură.

Nivelul lecțiilor este scăzut și din cauză că agronomul Radu Ion nu folosește de loc planșe și grafice. Deși au fost predate lecții despre sol, îngrășăminte și semințe, cursanților nu li s-au prezentat probe de sol cu structură sau fără structură, nu li s-a vorbit concret despre sporul de recoltă pe care îl aduce folosirea îngrășămintelor, nu li s-au arătat diferite semințe pentru a se stabili care din ele sînt mai bune, nu au fost învățați practic cum se face selecționarea și tratarea semințelor, cum li se încearcă puterea de încolțire. Expunerea doar a lecțiilor, necompletarea lor cu exemple concrete din munca cursanților, ruperea lor de practica agricolă, au dus la o slabă frecvență. Din 21 de colectiviști înscriși, doar 14 vin mai regulat.

Cînd selecționarea cursanților se face birocratic

La cursul agrotehnic de 3 luni, deschis în gospodăria agricolă colectivă „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Horia, raionul Filimon Sîrbu, au fost înscriși 15 colectiviști. Era de așteptat ca tovarășii înscriși la acest curs să fie colectiviști care muncesc în brigăzile de cîmp, întrucît ei au, în primul rînd, nevoie de cunoștințe agrotehnice. La gospodăria din satul Horia s-a întîmplat altminteri. Din cei 15 cursanți 8 sînt... grăjdari, iar 2... fierari. În afară de cei doi brigadieri, nici un alt colectivist din brigăzile de cîmp nu a fost înscris la cursul agrotehnic. Din cei înscriși, mulți nu vin la predarea lecțiilor. Cu toate acestea, aproape la fiecare lecție iau parte mai mulți oameni de cît au fost înscriși. Cei care participă fără să fi fost înscriși sînt colectiviști din brigăzile de cîmp, care se nimeresc în ziua cursului la sediul gospodăriei.

Dacă la cursul agrotehnic ar fi fost înscriși colectiviști din brigăzile de cîmp, iar lecțiile s-ar fi ținut în sat nu s-ar fi ajuns la situația de astăzi, cînd la lecții participă de fiecare dată alți oameni. Selecționarea greșită a cursanților și ținerea lecțiilor într-un local departe de sat fac ca activitatea cursului agrotehnic să nu dea rezultatele dorite. Tovarășii din secția agricolă a sfatului popular raional Filimon Sîrbu au controlat superficial acest curs.

Așa cum funcționează cursul agrotehnic al gospodăriei colective din satul Horia nu va contribui decît într-o măsură mică la îmbogățirea cunoștințelor colectiviștilor, cunoștințe atît de necesare în lupta pentru sporirea recoltei la hectar.

Concluzii

În regiunea Galați unele sfaturi populare, precum și unii tehnicieni agricoli subapreciază importanța învățămîntului agrozootehnic de masă. Calitatea lecțiilor n-a fost decît întîmplător controlată de către sfaturile pedagogice raionale. Nu s-a respectat graficul de predare al lecțiilor și n-au fost trași la răspundere acei tehnicieni care n-au ținut cu regularitate lecțiile programate la cursurile unde sînt repartizați ca lectori. Pe motiv că nu e timp prielnic pentru a ieși în cîmp, unii agronomi au mărginit munca de lector numai la expunerea teoretică a lecțiilor, amînînd aplicațiile practice pînă la primăvară.

Este de la sine înțeles că toate aceste lipsuri trebuie să fie grabnic înlăturate. Ele pot fi înlăturate numai dacă colectivul regional de organizare și îndrumare a învățămîntului va exercita un control riguros și competent asupra sfaturilor pedagogice și le va activiza. Sfaturile pedagogice au datoria să urmărească ca fiecare lecție să fie însoțită de aplicații practice. Pentru a îmbunătăți conținutul învățămîntului, e necesar ca sfaturile pedagogice să organizeze cît mai curînd lecții model la care să ia parte toți lectorii. Trebuie acordată mai multă atenție cercurilor agrozootehnice, care în unele comune din regiunea Galați funcționează defectuos. Activitatea lor nu trebuie lăsată numai pe seama activiștilor culturali și a cadrelor didactice. Faptul că cei ce răspund de activitatea multor cercuri agrozootehnice nu sînt specialiști impune din partea tehnicienilor agricoli și a sfaturilor pedagogice un control și un ajutor deosebit.

Mai e puțin timp și vor începe muncile agricole în cîmp. Calitatea lucrărilor agricole din primăvara și vara anului acesta, recolta pe care o vor obține producătorii agricoli din regiunea Galați, depinde în mare măsură de cunoștințele agrotehnice căpătate de oamenii muncii de la sate prin învățămîntul agricol de masă. Înlăturînd lipsurile semnalate cît mai e timp, comitetul regional pentru organizarea și îndrumarea învățămîntului agrozootehnic și sfaturile pedagogice raionale din regiunea Galați vor contribui la sporirea producției agricole, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Ne scriu corespondenții

Pregătiri pentru campania agricolă de primăvară

O comună fruntașă...

În comuna Boldu din raionul Rîmnicu Sărat, pregătirile pentru campania agricolă de primăvară sînt în toi. La cele 5 centre de reparat unelte din comună s-au revizuit și reparat pînă la sfîrșitul lunii ianuarie 204 grape, 39 pluguri, 7 semănători, 2 trioare, 12 căruțe și altele. Totodată a fost stabilită puterea de încolțire la 8 vagoane de semințe de porumb, grîu de primăvară, orz, ovăz și floarea-soarelui. Puterea de încolțire stabilită fiind de 98—99 la sută, aceste cantități de cereale se curăță acum și se tratează la cele două centre de condiționat semințe din comună.

Banaura Petrică

...și una codașă

În comuna Găvănești din raionul Buzău s-au organizat 6 centre de reparat unelte agricole, dar nici unul din ele nu funcționează, din lipsă de cărbuni și materiale. Nici în ce privește pregătirea semințelor lucrurile nu stau mai bine. Sfatul popular comunal și mai ales agentul agricol Barbu Mihail nu au dat îndrumările necesare și nici nu le-au creat țăranilor muncitori de aici posibilitatea de a alege sămînța și de a-i încerca puterea de încolțire.

Această stare de lucruri nu mai poate fi îngăduită. Trebuie să fie de urgență identificat tot inventarul agricol ce trebuie reparat, să se asigure materialele necesare funcționării centrelor de reparații și de selecționare și tratare a semințelor, astfel încît și țăranii muncitori din Găvănești să pornească bine pregătiți în campania agricolă de primăvară.

Pavel Duță

Și-au procurat sămînță de bună calitate

Încercînd puterea de germinație a semințelor și găsind-o prea slabă la o parte din sămînța de porumb, orz și floarea-soarelui, țăranii muncitori din comuna Răducăneni, raionul Codăești, au întocmit un tabel prin care au cerut bazei de recepție raionale schimbarea semințelor necorespunzătoare. Cererea le-a și fost satisfăcută. În această comună urmînd a se însămînța numai semințe de bună calitate.

În dorința de a-și lucra pămîntul cît mai bine, mai mulți țărani muncitori din Răducăneni au încheiat contracte cu stațiunea de mașini și tractoare Codăești.

Lascarachi Elena

Grădinari harnici și pricepuți

Țăranii muncitori din comunele Ceauru, Șomănești și Bălești din raionul Tg. Jiu vor cultiva anul acesta însemnate suprafețe cu legume și zarzavaturi.

În acest scop, ei au și pregătit 1.080 m.p. de paturi pentru răsadnițe calde, precum și 61 de roți grădinărești pentru udatul legumelor și zarzavaturilor. Pe terenurile destinate grădinilor, țăranii muncitori din aceste comune au transportat pînă acum 685 de tone de gunoi de grajd. De asemenea, ei și-au procurat din timp sămînța de care vor avea nevoie.

Pregătiri însemnate pentru cultura legumelor se fac în comuna Ceauru. Țăranii muncitori de aici vor însămînța anul acesta peste 30 de hectare cu legume și zarzavaturi.

Sbîrciog Ion

Au însămînțat grîu de primăvară în mustul zăpezii

Luptînd pentru a dobîndi recolte cît mai sporite în anul acesta, membrii gospodăriei agricole colective „Grivița Roșie" din comuna Vladimirescu, regiunea Arad, s-au pregătit temeinic pentru însămînțările de primăvară.

Folosind timpul prielnic, ei au ieșit zilele acestea la însămînțări. În ziua de 3 februarie, brigăzile de cîmp au însămînțat o suprafață de 6 ha cu grîu de primăvară și un hectar cu mac, iar în zilele de 4 și 5 februarie 19 ha cu orz de primăvară. Totodată, colectiviștii pregătesc terenul pentru însămînțarea florii-soarelui și a altor cereale.

Tot în ziua de 3 februarie, muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Tudor Vladimirescu din aceeași comună au ieșit la însămînțatul trifoiului.

V. Ghidarcea

SFATUL TEHNIC

Încercarea puterii de încolțire a semințelor

După cum se știe, belșugul recoltei este determinat în bună măsură și de calitatea semințelor folosite.

Una din condițiile cele mai importante pe care trebuie să le îndeplinească sămînța este să aibă o mare putere de germinație (încolțire). Cînd recoltarea plantelor s-a făcut înainte ca boabele să fi ajuns la maturitate, semințele nu au această însușire. Nici semințele recoltate la timp nu încolțesc întotdeauna. Astfel, cele păstrate în condiții rele, cît și cele vechi, bolnave, seci, atacate de insecte sau sparte, își pierd puterea de încolțire. Pentru a fi bune de semănat, semințele trebuie să aibă o putere de încolțire de cel puțin 90 la sută la grîu, secară, orz, ovăz și mazăre și de cel puțin 85 la sută la porumb și floarea-soarelui.

Puterea de germinație a semințelor trebuie cunoscută nu numai pentru a se asigura recolte bune, ci și pentru a stabili cantitatea de semințe necesare la unitatea de suprafață.

De aceea aflarea puterii de germinație a semințelor constituie una din principalele lucrări de pregătire în campaniile de însămînțare.

Pentru a stabili puterea de încolțire, din grămada de semințe se iau 400 de boabe întregi. Semințele mari (porumb, grîu, floarea-soarelui, mazăre etc.) se pun la încolțit în nisip, iar cele mici (trifoi, lucernă etc), pe hîrtie sugativă sau bucăți de stofă așezate pe fundul unor străchini sau farfurii. Nisipul folosit în acest scop trebuie să fie mărunt și curat. De obicei se folosește nisip de rîu cernut printr-o sită măruntă. După ce se cerne, nisipul trebuie încălzit cîteva ore într-un cuptor, pentru a se distruge semințele de buruieni și mucegaiurile pe care eventual le conține.

Nisipul se umezește apoi cu apă (atît încît la apăsare cu vîrful degetului să rămînă urmă în nisip) și se pune în patru vase (străchini, farfurii, tăvi, etc.) în strat de 2—3 cm. Stratul se apasă ușor și se netezește, după care în fiecare vas se așează — depărtate între ele — cîte 100 de boabe. Boabele se acoperă cu un nou strat de nisip de 1 cm. grosime.

Deoarece încolțirea semințelor este influențată de umiditate, temperatură și aerisire, vasele se vor ține în camere bine aerisite și cu o temperatură constantă de 18—20 de grade. Pînă la încolțirea semințelor, atît nisipul cît și sugativa vor trebui menținute umede.

După trecerea perioadei de încolțire, care la cea mai mare parte din semințe durează 8—14 zile, se numără boabele bine încolțite din fiecare vas și se adună. Totalul se împarte la patru și în felul acesta se obține numărul mijlociu (media) semințelor încolțite. Dacă numărul mijlociu este mai mare de 90, sămînța este de bună calitate. Dacă însă este mai mic de 90, trebuie sau să semănăm o cantitate mai mare de semințe la hectar, sau chiar să schimbăm sămînța.

O dată cu aflarea puterii de încolțire, trebuie să aflăm și puterea de străbatere a semințelor, adică puterea pe care o are colțul de a răzbi prin stratul de pămînt. Aceasta se află punînd peste semințele așezate la încolțit un strat de nisip gros cît adîncimea la care ele se seamănă. Dacă puterea de străbatere nu este la fel la toate semințele, plantele nu vor răsări toate o dată, nu se vor coace în același timp, iar la recoltare vom avea pierderi. De aceea sămînța care nu are o bună putere de străbatere trebuie să fie schimbată.

În multe unități agricole socialiste și comune, încercarea puterii de încolțire și de străbatere a semințelor s-a și făcut.

Deoarece campania însămînțărilor de primăvară se apropie, această lucrare trebuie grăbită în toată țara, astfel încît să nu se însămînțeze decît semințe cu o bună putere de încolțire și străbatere, pentru a obține recolte bogate.

Ing. E. VASILIU

Cum putem obține recolte bogate de legume timpurii

Pentru aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe și sate cu legume și zarzavaturi proaspete din primele zile ale primăverii, o importanță deosebită are extinderea suprafețelor cultivate cu legume timpurii. În acest scop conducerile din unitățile agricole socialiste, cît și țăranii muncitori cu gospodării agricole individuale, au datoria să se preocupe din vreme de producerea răsadului de legume.

Legumicultorii care vor să obțină legume timpurii trebuie să ia încă din timpul iernii o serie de măsuri. Astfel, o dată cu inventarul de răsadniță ca: tocuri, ferestre, tărgi, umbrare, marcatoare etc., legumicultorii trebuie să pregătească de pe acum și locurile pe care vor instala răsadnițele.

Pentru instalarea răsadniței se alege un loc mai ridicat de pe care apa să se poată scurge ușor, ferit de vînturile dominante și de crivăț și cu vederea spre sud sau sud-est pentru a fi bine însorit. Pe cît posibil, să se aleagă un loc situat în apropierea unei surse de apă, care să poată fi ușor folosită. Dacă în preajma locului ales nu se găsesc adăposturi (un zid, un gard, o perdea de arbori) care să asigure răsadniței o temperatură cu 2—3 grade mai ridicată, se vor instala garduri confecționate din tulpini de floarea-soarelui, coceni de porumb, trestie, nuiele etc. Înălțimea gardului trebuie să fie de 2,5—3 metri.

Cînd este nevoie de un loc mai mare, se instalează mai multe garduri interioare. Aceasta întrucît un gard nu poate apăra terenul decît pe o distanță de 15—20 ori mai mare decît înălțimea lui. Gardurile se vor așeza de-a curmezișul părții de unde bate vîntul.

Tot de pe acum trebuie făcută și instalația de irigare, pentru a se evita transportul apei cu gălețile sau stropitoarele pe distanță mare.

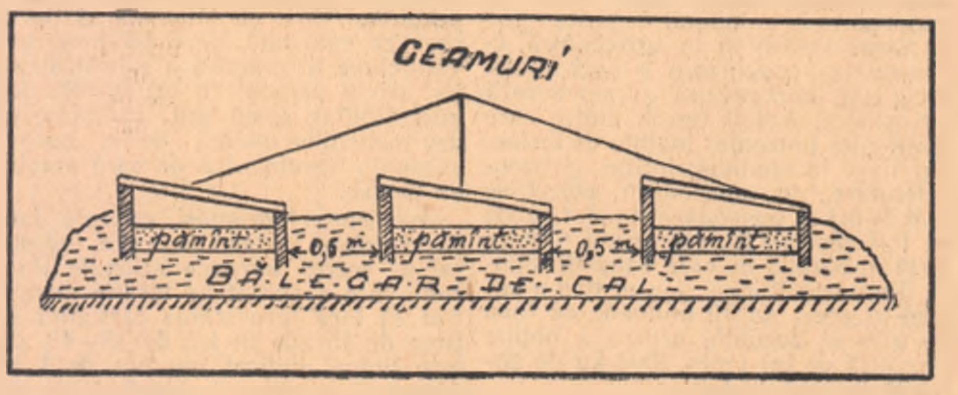
O altă lucrare ce trebuie făcută în perioada actuală este pregătirea bălegarului pentru încălzirea răsadnițelor.

Practica a dovedit că cel mai bun bălegar pentru încălzirea răsadnițelor este bălegarul proaspăt de cal. Bălegarul se așează în șiră, bine îndesat, în așa fel încît încălzirea lui să nu înceapă înainte de vreme. Șirele de bălegar se vor face în apropierea locului pe care urmează să se instaleze răsadnițele și vor avea următoarele dimensiuni: lățimea 2—2,5 m, înălțimea 2—3 metri, iar lungimea după nevoie.

Cînd nu există în cantități suficiente, bălegarul de cal poate fi folosit la încălzirea răsadnițelor și în amestec cu bălegar de bovine. În nici un caz nu se va folosi numai bălegarul de bovine, deoarece, din cauza umidității lui mari, acesta se încinge mai greu și dă căldură mai puțină.

Cu aproximativ o săptămînă înainte de a fi folosit la paturile calde pentru răsaduri, bălegarul adunat din vreme trebuie pregătit în vederea încingerii lui. În acest scop, în apropierea locului destinat patului cald se face o platformă de preîncălzire. Această platformă se face pe un loc bine curățat de zăpadă. Se pune mai întîi un strat de bălegar uscat de circa 20—25 cm grosime, apoi unul proaspăt și din nou unul uscat. Straturile de bălegar trebuie să fie cît mai afînate, de aceea bălegarul se fărîmițează cu furca pentru a se aerisi înainte de așezarea lui în platformă. La așezarea în platforma de preîncălzire, bălegarul uscat trebuie umezit cu must de bălegar, urină, apă caldă sau chiar rece, pînă cînd devine la fel de umed ca cel proaspăt. Platforma de preîncălzire nu trebuie să depășească lățimea de 3—4 metri și înălțimea de 1—1,5 metri. După 6—7 zile, bălegarul astfel așezat se încălzește, aburește și poate fi folosit pentru paturile calde.

Locul destinat patului cald trebuie curățit de zăpadă. Apoi pentru a nu pune bălegarul încălzit în contact direct cu pămîntul înghețat, se așterne întîi un strat gros de 10—15 cm de bălegar uscat, rumeguș sau pleavă.

Patul cald se face într-o zi mai călduroasă și fără vînt. Bălegarul din platforma de preîncălzire nu se pune grămadă, ci se așează strat după strat scuturîndu-se cu furca. Fiecare strat de bălegar se îndeasă așa fel încît să aibă o grosime uniformă. Înălțimea patului cald după îndesare trebuie să fie de 60—80 cm pentru răsadnițele care se instalează în februarie și de 50—60 cm pentru cele din martie. Mărimea patului cald se stabilește după mărimea tocului de răsadniță în așa fel încît în jurul tocului să rămînă un culoar de 0,5 m lățime. Dacă se face un pat cald pentru mai multe tocuri de răsadnițe, acestea se așează cap la cap, între ele lăsîndu-se culoare tot de 0,5 m. lățime. (Vezi schița).

Înainte de instalare, tocurile de răsadnițe trebuie să fie dezinfectate fie cu o soluție de formol (un litru de formol la 20 de litri de apă), fie cu o soluție preparată din 200 de grame de piatră vînătă și 10 litri de apă, fie prin spoirea cu lapte de var (un kilogram de var la 5 litri de apă).

Tocurile se instalează pe patul cald cu lungimea în direcția est-vest. Pentru ca răsadnița să fie mai bine expusă la soare, tocul răsadniței se va pune cu partea cea mai înaltă spre nord.

După ce tocurile au fost astfel așezate, în interiorul lor și pe intervalul dintre ele se pune bălegar din platforma de preîncălzire spre a le încălzi. Tot pentru încălzire se acoperă tocurile cu ferestre și rogojini și se lasă așa 5—6 zile. Numai după acest interval se introduce în răsadnițe pămîntul dinainte pregătit

Ing. I. MUREȘAN

FOILETON

Sub oblăduirea contabililor

Am doi veri. Pe unul îl cheamă Andrei, pe celălalt Matei. Mi-s veri primari, după mamă. Amîndoi sînt tractoriști la S.M.T. Filiași. Oameni de nădejde... „dar cam răi de gură" ar adăuga contabilii de la Filiași. E drept, băieților ăstora dacă nu le place ceva, nu umblă cu ascunzișuri, ci îi spun omului în față tot ce au pe suflet. Și, uite, din cauza asta unii nu-i au de loc la inimă. Mai ales Dinu Gheorghe, contabilul cantinei. Le scosese ăsta niște vorbe de-i ocoleau toți ceilalți contabili ai stațiunii cale de o poștă.

De aceea, cînd i-am întîlnit astă toamnă, i-am sfătuit să nu-și mai dea drumul gurii tam-nesam, că se pun rău cu oamenii. Credeți că m-au ascultat? De loc. Nici n-am plecat bine și au și făcut una boacănă... Într-o ședință, Andrei, că el e mai înfipt, s-a ridicat și a spus că 7 contabili sînt prea „puțini" pentru cele 24 de tractoare cît are stațiunea. Și a mai spus Andrei că ar mai trebui angajați vreo cinci... Așa, ca să fie o socoteală: pentru două tractoare cîte un contabil.

Contabilii s-au supărat, firește, dar nu despre lucrul acesta vreau să vă povestesc, ci despre cele ce au mai urmat.

Deunăzi m-am întîlnit iar cu verii mei. I-am găsit la restaurantul gării din Filiași. Cinau. M-am mirat. Știam că au cantină cu contabil, cantinier, bucătar, gospodărie anexă...

— Ce-i cu voi aici, nu mîncați la cantină? i-am întrebat eu.

— Nu, că-i scumpă mîncarea, mi-a răspuns Andrei.

— Scumpă și rea de n-o poți înghiți nici dacă-i cădea din picioare de foame, a adăugat Matei.

— Nu i-ați criticat și voi pe cantinier, pe contabilul cu cantina, pe administratorul gospodăriei anexe?

— Ba i-am criticat. Pe contabilul cantinei l-am criticat și eu și Matei. Ne-a spus că probabil fură cineva din alimente cînd „merg" la gătit. L-am întrebat cine fură și a răspuns: hoții.

— Are dreptate, doar n-o să fure oamenii cinstiți. Și i-a prins?

— Nu. Dar i-am raportat și contabilului Căpitănescu Virgil că fură cineva din alimente. Căpitănescu ne-a promis solemn că el va prinde hoțul. A doua zi l-a prins pe contabilul Dinu Gheorghe... de păr și i-a strigat: „Bine mă hoțule, furi fără să-mi spui și mie?!"

Dacă am văzut noi așa, i-am raportat și lui Lambru. Ăsta-i contabil principal.

— Adică contabil-șef, vrei să spui.

— Nu. Contabil-șef e altul... Vlădaia Alexandru. Și, cum spuneam, l-am raportat și lui Lambru că se fură alimente. „Bănuiți pe cineva?", m-a întrebat el. „Da, pe contabilul cu cantina", i-am răspuns eu, convins fiind că numai Dinu Gheorghe poate fi hoțul. „Așa!", a exclamat el. „Dacă îl descopăr, e vai de capul lui".

...Dacă am văzut că-i slabă nădejde să prindă contabilii hoțul, ne-am pus noi la pîndă. De la un timp Dinu dădu se zvon că s-au înnădit niște pisici la untură și șuncă și de aia e mîncarea fără grăsime. Credea pesemne că zvonul ăsta o să ne facă să nu-l mai urmărim. Că doar, spunea el, nu putem trage mițele la răspundere. Nici în judecată nu le putem da. Ne-am prefăcut că-l credem și, cînd se simțea mai sigur, l-am prins. Mergea cu un sac pe umăr către poartă. Ce ai în sac? l-am întrebat noi.

— „Mița, am prins-o la untură", a bîlbîit el, pămîntiu la față.

— Va să zică l-ați prins cu mița în sac?

— Da de unde! L-am prins cu zahărul în sac, că zahăr avea, 37 de kg. Tot atunci l-am prins și pe cantinier. Ăsta pleca cu 22 de litri de ulei. Cînd să-l luăm la întrebări, cum spunem noi, Vlădaia Alexandru, contabilul șef, a scos capul pe fereastră. L-a chemat pe Dinu și ce i-a mai zis, mamă, mamă! Țipa la el de-l auzeam și noi din curte: „ne-ai făcut de rîs, prăpăditule! Ești un dobitoc și jumătate, un prost de n-ai pereche. Spune, cum de ai îndrăznit să ieși cu zahărul pe poartă?". Adică voia să spună că dacă ar fi mers peste cîmp cu zahărul furat nu i-ar fi făcut de rușine. Și asta a fost tot. Lucrurile au rămas ca la început.

— Nu s-a luat nici o măsură? Cum se poate una ca asta? m-am minunat eu.

— Iacă se poate. Cu uleiul i-au uns și cu zahărul i-au îndulcit pe cei care trebuiau să ia măsuri. Iar cu săpunul, căci și de ăsta fura Dinu, și-au spălat toți rufele în familie. Oameni simțiți, de, umblă în lume și nu le place să fie murdari. Ce, nu-i de ajuns că-s cearșafurile din dormitorul nostru murdare?

— Dar directorul ce păzește? Sau te pomenești că nici el nu-i mai breaz?

— Ba directorul e băiat de treabă, fost tractorist, mă întrerupse Matei, care tăcuse mai tot timpul. Zău, e băiat de treabă directorul, dar n-are cînd să ia măsuri. E mereu ocupat, joacă...

— Joacă?!!...

— Da, joacă. Joacă după cum îi cîntă contabilul șef.

— E un joc periculos. Se joacă cu focul directorul vostru și tare mă tem c-o să se ardă.

— Pînă să se ardă el, tremurăm noi zdravăn, reparînd tractoarele și mașinile agricole în frig. Așa că, dragă vere, fă să se ardă nițeluș mai devreme.

Nu le-am promis nimic. Le-am dat să înțeleagă că nu depinde de mine, iar pe cei de la Direcția agricolă regională Craiova, care sînt în măsură să ia... măsuri, nu-i cunosc. Să nu mint. Nu i-am văzut niciodată, asta-i drept, dar de cîțiva dintre cei care au mers în control la S.M.T.-Filiași tot am mai auzit cîte ceva. Cică se lasă și el duși cu „zahărelul" de către contabilul șef. De aceea, propun Direcției agricole regionale să trimită în control la S.M.T.-Filiași oameni de nădejde, hotărîți, în stare să cerceteze amănunțit lucrurile și să pună capăt neregulilor ce le săvîrșesc unii contabili din stațiune.

C. MOTREANU

Rectificare

În textul raportului prezentat de N. S. Hrușciov la plenara C.C. al P.C.U.S. apărut în „Agricultura Nouă" nr. 82 prima frază din alineatul 4, coloana a 2-a se va citi corect după cum urmează: Dacă recolta globală de cereale în țară va fi de 10 miliarde puduri, atunci vor putea fi satisfăcute pe deplin toate nevoile de cereale ale țării, vor putea fi create rezerve mai mari și, totodată, vor putea fi repartizate pentru creșterea animalelor peste patru miliarde puduri de cereale și, în afară de aceasta, o mare cantitate de tărîțe, turte oleaginoase și diferite nutrețuri combinate.

Pentru răspîndirea largă a experienţei fruntaşilor în creşterea animalelor!

— Pe marginea consfătuirii zootehniştilor şi crescătorilor de animale din regiunea Bucureşti —

In scopul răspîndirii metodelor înaintate de creştere a animalelor, cît şi a rezultatelor ce se obţin prin aplicarea lor, la gospodăria agricolă de stat din Chirnogi, regiunea Bucureşti, a avut loc o consfătuire cu zootehniştii şi crescătorii de animale fruntaşi din regiune. La această consfătuire, organizată de comitetul regional P.M.R. Bucureşti, sfatul popular al regiunii Bucureşti şi revista „Ştiinţă şi Tehnică", au participat peste 300 de crescători de animale din unităţile agricole socialiste şi din sectorul individual, numeroşi ingineri, tehnicieni şi medici veterinari. Au luat parte de asemenea reprezentanţi ai Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, ai Institutului de cercetări zootehnice, ai C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli, precum şi unii crescători de animale fruntaşi din alte regiuni ale ţării.

Redăm unele probleme ridicate în cadrul consfătuirii, precum şi sarcinile importante şi imediate ce stau în faţa crescătorilor de animale din regiunea Bucureşti, în vederea înmulţirii şeptelului şi creării unui belşug de produse animale necesare îmbunătăţirii aprovizionării populaţiei.

Aspect din sala unde a avut loc consfătuirea

Hrănirea raţională — condiţie hotărîtoare pentru ridicarea productivităţii animalelor

Luînd cuvîntul în cadrul consfătuirii, Eroul Muncii Socialiste Adochiţei Constantin a arătat că una din condiţiile principale de care depinde mărirea productivităţii animalelor şi îmbunătăţirea raselor este hrănirea raţională.

— Pentru a hrăni animalele după metode ştiinţifice — a spus tov. Constantin Adochiţei — trebuie asigurată o puternică bază furajeră, atît pe timpul păşunatului cît şi în perioada întreţinerii lor în grajduri. In gospodăria noastră, de exemplu, pentru asigurarea hranei animalelor a fost rezervată o suprafaţă de aproape 1.000 ha.

Din această suprafaţă, 45 ha sînt folosite ca păşune naturală, 593 ha sînt destinate culturilor de nutreţuri fibroase ca trifoi, lucernă etc., iar peste 300 ha culturilor de furaje concentrate şi de siloz. In perioada păşunatului, noi organizăm tabere de vară pentru ca animalele să poată păşuna atît ziua cît şi noaptea. Din anul 1953 a fost introdus şi conveerul verde, care ne permite să hrănim animalele pînă toamna tîrziu cu nutreţuri verzi de bună calitate şi cît mai variate.

O preocupare de seamă pentru noi a fost aceea de a asigura animalelor în perioada de întreţinere în grajduri o hrănire care să nu se deosebească mult de cea din timpul verii. In acest scop, toamna trecută noi am însilozat 225 de vagoane de porumb şi sfeclă furajeră. De asemenea, am depozitat mari cantităţi de trifoi, paie de ovăz şi orz şi alte nutreţuri fibroase, precum şi furaje concentrate ca amestecuri de uruieli, tărîţe, şroturi etc.

Maistrul crescător de vaci Constantin Adochiţei a vorbit apoi despre raţiile zilnice ce trebuie date animalelor.

— Noi am obţinut o sporire simţitoare a producţiei animalelor, îndeosebi la vaci, alcătuind raţiile din furaje cît mai variate. La întocmirea acestor raţii am ţinut seama de greutatea corporală şi producţia fiecăreia. Astfel, în gospodăria noastră, raţia zilnică a unei vaci de greutate obişnuită şi care dă în mijlociu 10 litri de lapte pe zi este alcătuită din:

Fîn de trifoi	4,5 kg
Paie de orz	1,5 „
Porumb fin	3 „
Amestec de uruieli	2,1 „
Sfeclă furajeră	25 „
Porumb murat	12 „
Sare	60 grame
Cretă	50 grame

Această raţie se dă în 3—4 tainuri, la ore fixe. Introducerea nutreţurilor noi o facem cu încetul, începînd cu cantităţi mici pe care le sporim zilnic. Pentru mărirea continuă a producţiei de lapte, noi folosim şi metoda hrănirii stimulente, adică o anumită perioadă dăm vacilor raţii care cuprind mai multe substanţe nutritive decît sînt necesare pentru producţia lor reală de lapte. Hrănirea stimulentă o facem atîta timp cît observăm că producţia de lapte creşte. Cînd rămîne aceeaşi timp de 8—10 zile, calculăm raţia după cantitatea de lapte obţinută.

Pentru a hrăni animalele cît mai raţional şi a obţine de la ele producţii sporite — a spus în continuare Constantin Adochiţei — noi folosim şi diverse metode de preparare a nutreţurilor. Prin preparare, nutreţurile îşi măresc puterea lor de hrănire, ceea ce aduce gospodăriei o însemnată economie de furaje. Aşa, bunăoară, la noi în gospodărie, paiele de ovăz şi orz, înainte de a fi date în hrana animalelor, sînt tocate şi stropite cu saramură, iar sfecla este tocată şi amestecată cu uruieli sau alte concentrate. Valoarea nutritivă a nutreţurilor ar putea fi şi mai mult ridicată dacă am aplica în gospodărie şi alte metode de preparare a nutreţurilor, cum ar fi fermentarea, fierberea sau tratarea cu anumite substanţe chimice. Gospodăria noastră însă nu dispune încă în prezent de instalaţii care să ne permită folosirea unor astfel de metode.

In încheiere, tov. Constantin Adochiţei a arătat că, prin hrănirea raţională a animalelor, la gospodăria de stat Coţuşca s-a obţinut chiar şi în timpul iernii o creştere continuă a producţiei de lapte. Astfel, producţia medie de lapte obţinută în anul 1954 a fost de 3.084 litri de lapte de fiecare vacă furajată, în loc de 2.800 litri cît era planificat.

Şi numeroşi alţi participanţi la consfătuire au subliniat succesele obţinute în unităţile sau comunele lor datorită hrănirii raţionale a animalelor. Astfel, muncitorii şi tehnicienii din sectorul zootehnic al gospodăriei de stat Chirnogi au predat statului în cursul anului trecut 41.000 de litri de lapte de vacă peste plan. In această gospodărie, planul anual a fost depăşit şi la producţia de lînă, obţinîndu-se în medie o producţie de 3,200 kg de lînă de fiecare oaie. Rezultate frumoase au obţinut şi gospodăriile agricole de stat Dilga, Popeşti-Leordeni şi Bragadiru, gospodăriile colective din Livedea, Slobozia, Mîndra şi Valea Roşie, precum şi numeroşi ţărani muncitori din raioanele Brăneşti, Răcari şi Turnu Măgurele, unde s-a asigurat o bază furajeră variată şi îndestulătoare.

Din discuţiile purtate au reieşit însă şi o serie de lipsuri.

In unele unităţi agricole socialiste din regiunea Bucureşti nu s-au asigurat animalelor furajele necesare pe tot timpul iernii, iar metodele de hrănire raţională nu sînt de loc folosite. De pildă, la gospodăriile agricole de stat Vităneşti, I. C. Frimu, Blejeşti şi altele, raţiile animalelor sînt alcătuite din ochi, iar furajele se dau nepreparate. Numai aşa se explică faptul că la aceste unităţi producţiile medii zilnice de lapte de vacă obţinute în perioada actuală nu depăşesc 3—4 litri.

De asemenea, ţăranii muncitori din unele raioane nu s-au preocupat îndeajuns de asigurarea şi depozitarea în bune condiţii a furajelor necesare hrănirii animalelor pe care le au.

— In raionul nostru — a spus tov. inginer Vintilă Negreanu, zootehnist şef al sfatului popular raional Snagov — baza furajeră existentă nu asigură nici pe departe hrana întregului efectiv de animale. Ţăranii muncitori din multe comune şi sate ale raionului nostru nu au fost îndrumaţi ca pe lîngă mei şi dughie să cultive şi furaje pentru siloz sau alte nutreţuri cu o mare valoare nutritivă.

Inlăturarea unor asemenea lipsuri este o sarcină de mare importanţă pentru organele agricole şi de stat, pentru crescătorii de animale din unităţile agricole socialiste şi din rîndul ţăranilor muncitori cu gospodării individuale, întrucît asigurarea unei puternice baze furajere şi hrănirea raţională a animalelor constituie temelia dezvoltării şeptelului şi a creşterii productivităţii lui.

Mai multă atenţie asistenţei zooveterinare

— De o importanţă deosebită pentru sporirea productivităţii animalelor este şi buna lor îngrijire zooveterinară — a spus tov. dr. Dincă Gheorghe de la Institutul de cercetări zootehnice din Bucureşti. In primul rînd, este necesar ca în fiecare unitate agricolă socialistă şi în fiecare gospodărie individuală, întregul efectiv de animale să aibă asigurate adăposturi curate, uscate, luminoase, bine aerisite şi fără curenţi. In grajdurile rău construite, cu ferestre mici şi puţine, în care rigolele de scurgere se astupă uşor şi urina stă pe loc, aerul se strică foarte repede. Aceasta are o influenţă dăunătoare asupra dezvoltării animalelor şi asupra productivităţii lor, primejduindu-le chiar sănătatea.

De aceea, grajdurile trebuie curăţate de cîteva ori pe zi. Curăţenia grajdurilor unde sînt adăpostite vacile de lapte trebuie terminată cu cel puţin o oră înainte de a se începe mulsul, întrucît laptele proaspăt prinde mai uşor mirosurile neplăcute din grajd, pierzîndu-şi astfel din valoare. Aşternutul trebuie de asemenea schimbat cel puţin o dată sau de două ori pe zi.

O mare atenţie trebuie să se dea şi curăţeniei corporale a animalelor. Vacile trebuie ţesălate şi periate zilnic.

In continuare, tov. dr. Dincă Gheorghe a arătat că pentru sporirea productivităţii animalelor se recomandă şi plimbatul lor zilnic în toată perioada de stabulaţie. Plimbatul zilnic măreşte pofta de mîncare a vacilor, contribuie şi la menţinerea sănătăţii lor. De asemenea, trebuie respectate cu stricteţe toate măsurile sanitar-veterinare indicate pentru prevenirea şi combaterea bolilor. Controlul sanitar-veterinar al animalelor să se facă cel puţin de două ori pe an. O grijă deosebită să se dea vaccinării cu regularitate a tuturor animalelor împotriva bolilor contagioase pentru prevenirea unor boli ca tuberculoza, bruceloza şi febra aftoasă.

Grijă deosebită faţă de creşterea animalelor tinere

In cuvîntul său, tov. A. Conduratu, inginerul şef al gospodăriei de stat Chirnogi, a subliniat că o condiţie de bază pentru obţinerea unor animale sănătoase, bine dezvoltate şi productive o constituie buna lor îngrijire din primele zile după fătare.

Explicînd participanţilor la consfătuire felul cum este îngrijit şi hrănit tineretul taurin al gospodăriei de stat Chirnogi, tov. inginer A. Conduratu a spus:

— Noi aplicăm pe scară largă metoda alăptării la găleată. In primele zile după fătare, viţeii sînt hrăniţi cu colastră, care li se dă în 4—5 tainuri pe zi. Apoi, pînă la vîrsta de 3 săptămîni, ei primesc lapte integral proaspăt muls. De la vîrsta de 3 săptămîni, laptele integral este înlocuit treptat cu lapte smîntînit. Această metodă s-a dovedit foarte economică, dar cere din partea îngrijitorilor o atenţie deosebită. Dacă nu se respectă cu stricteţe toate regulile de igienă, alăptarea la găleată poate duce la îmbolnăvirea viţeilor.

In afară de alăptarea la găleată, noi mai folosim şi metoda hrănirii suplimentare a viţeilor. Astfel, de la vîrsta de 20—21 de zile, viţeii încep să primească în hrană şi cantităţi mici de nutreţuri concentrate ca: făină de orz, ovăz, uruieli etc. Aceste cantităţi se măresc treptat pînă la înţărcare. De asemenea, după vîrsta de o lună viţeii primesc treptat în hrană şi rădăcinoase, precum şi nutreţ însilozat. In felul acesta, viţeii gospodăriei noastre au cîştigat însemnate sporuri de greutate. Aşa, de pildă, cei 30 de viţei din grupa îngrijitorului Coman Alexandru au crescut în greutate cu cîte 915 grame zilnic.

Aceeaşi mare atenţie se dă la gospodăria de stat Chirnogi şi creşterii purceilor. Tov. Popescu Alexandru, brigadier zootehnic la sectorul porcine, a vorbit despre felul cum sînt îngrijiţi şi hrăniţi la această gospodărie purceii pînă la vîrsta de 6 luni. Pentru ca să asigurăm o creştere normală a purceilor, a spus el, noi folosim metoda hrănirii suplimentare la purcei pînă la vîrsta de 2 luni, adică pînă la înţărcare. In această perioadă de alăptare, purceii primesc de 3 ori pe zi o hrană compusă din amestecuri de grăunţe uruite, nutreţuri suculente (morcovi, cartofi fierţi etc.), precum şi cretă, făină de carne etc. Raţiile de hrană se măresc treptat în raport cu vîrsta purceilor. Aşa, de pildă, purceilor de la vîrsta de 2—4 luni le dăm de obicei următoarea raţie zilnică: 700 gr de ovăz, 400 gr de orz, 400 gr de mazăre, 200 gr de porumb şi 200 gr de tărîţe. Aceste nutreţuri sînt date în amestec şi înmuiate cu lapte tras, în 5 tainuri pe zi. Deosebit de aceasta mai dăm purceilor, la discreţie, praf de cretă, sare, făină de carne şi cărbune vegetal. Purceii de la 4—6 luni primesc aceleaşi amestecuri de nutreţuri, dar în cantităţi mai mari. Acum, în timp de iarnă, pe lîngă nutreţurile concentrate, noi dăm purceilor făină de lucernă măcinată la moara cu ciocănele a gospodăriei noastre, precum şi nutreţuri rădăcinoase ca sfecla furajeră şi cartofi.

In felul acesta noi am reuşit să obţinem la purceii în vîrstă de 2—4 luni un spor mediu de greutate de 410 grame zilnic, iar la cei de 4—6 luni un spor de 810 grame zilnic.

Sporirea producţiei de lapte prin mulgerea raţională

In încheierea consfătuirii, la ferma de vaci a gospodăriei de stat Chirnogi a avut loc o demonstraţie practică de mulgere raţională a vacilor.

Demonstraţia a fost făcută de tov. C. Adochiţei, care a dat totodată explicaţii amănunţite asupra metodei de muls pe care o foloseşte el, cît şi asupra regulilor generale ce trebuie respectate la mulgerea raţională.

In primul rînd — a arătat maistrul crescător de animale de la Coţuşca — mulgerea trebuie să fie igienică. De aceea, este bine să se dea o atenţie deosebită igienii corporale a vacilor. Inainte de mulgere, ugerul trebuie spălat cu apă călduţă şi şters cu un şervet curat. De asemenea, trebuie ştiut că a nu mulge tot laptele din uger înseamnă a face ca producţia să scadă treptat şi totodată a provoca îmbolnăvirea vacilor. Laptele lăsat nemuls creează condiţii prielnice dezvoltării microbilor care provoacă boala numită mamită. De aceea trebuie să se mulgă şi ultimele picături de lapte. Aceasta duce şi la creşterea procentului de grăsime din lapte, ultimele picături fiind cele mai grase.

De o mare însemnătate pentru ridicarea producţiei de lapte — a spus tov. C. Adochiţei — este şi numărul mulsorilor pe zi. In gospodăria noastră, vacile care dau zilnic pînă la 15 litri de lapte sînt mulse de trei ori pe zi, iar cele care dau mai mult de 15 litri, de patru ori pe zi. Tot de patru ori pe zi sînt mulse şi vacile care au fătat pentru prima dată, pentru că în acest fel se dezvoltă ugerul şi sfîrcurile. Mulsorile se fac la intervale egale de timp şi în fiecare zi la ore fixe.

Datorită acestui fel de mulgere, producţia vacilor din gospodăria noastră a crescut simţitor. Astfel, mulsă numai de trei ori pe zi, vaca „Coca" a dat într-un an 5808 litri de lapte, iar mulsă de patru ori pe zi, a dat 6024 de litri de lapte. De asemenea, vaca „Mariţa", care în 1952, cînd a fost mulsă de două ori pe zi, a dat 3181 de litri de lapte, în 1954, fiind mulsă de patru ori pe zi, a dat 4811 litri.

Tov. C. Adochiţei a arătat apoi că o mare însemnătate are respectarea ordinei de mulgere a vacilor. Dacă vacile sînt mulse totdeauna în aceeaşi ordine, slobozesc laptele mai uşor şi dau producţii mai mari decît atunci cînd ordinea mulgerii se schimbă de la o zi la alta. Tot astfel, este bine ca mulgătorii să nu se schimbe, aşa cum se întîmplă la unele gospodării de stat şi mai ales la multe gospodării colective, deoarece schimbarea mulgătorilor şi nerespectarea programului zilnic de grajd influenţează foarte mult producţia de lapte a vacilor.

Ca metode de muls, la gospodăria Coţuşca aplicăm sistemul „cu mîna plină", deoarece mulgerea cu „nod" este prea dureroasă pentru vaci.

Mulgerea metodică pentru a da cele mai bune rezultate trebuie însoţită de masajul ugerului. In cadrul demonstraţiei, tov. C. Adochiţei a făcut masajul ugerului înainte de muls, la mijloc şi la sfîrşitul mulsului.

In felul acesta a scos şi ultimele picături de lapte. Vizitatorii au discutat mult şi cu mulgătorii de la gospodăria de stat Chirnogi, care, folosind şi ei metode înaintate de mulgere a vacilor şi veghind la hrănirea şi îngrijirea lor raţională, au dobîndit însemnate cantităţi de lapte peste plan. Aşa, de pildă, în anul 1954, mulgătoarea Clementina Stoian, decorată cu Ordinul Muncii clasa a III-a, a obţinut de la vacile pe care le îngrijeşte o producţie medie de 3.893 de litri de lapte de fiecare vacă furajată, faţă de 2.500 de litri cît era planificat. Datorită acestui fapt, ea a realizat un cîştig mediu lunar de 978 lei, iar la sfîrşitul anului a fost premiată cu suma de 4.200 lei. Asemenea rezultate au obţinut şi alţi mulgători de la gospodăria de stat Chirnogi, ca, de pildă, Stela Drăghicescu, Tudor Moldoveanu şi alţii.

Lucrările consfătuirii de la gospodăria de stat Chirnogi au demonstrat marea însemnătate pe care o are aplicarea metodelor zootehnice înaintate pentru dezvoltarea creşterii animalelor.

Prin aplicarea metodelor ştiinţifice de hrănire, îngrijire şi întreţinere a animalelor, numeroase gospodării agricole de stat şi colective din regiunea Bucureşti au dobîndit succese însemnate, reuşind nu numai să-şi îndeplinească planul, ci să-l şi depăşească.

Realizările unităţilor fruntaşe dovedesc cu prisosinţă marile posibilităţi existente în regiunea Bucureşti în ce priveşte dezvoltarea creşterii animalelor şi sporirea considerabilă a producţiei acestora.

In regiunea Bucureşti, sînt însă unităţi agricole unde aceste posibilităţi nu sînt valorificate, unde nu se face aproape nimic pentru popularizarea şi introducerea metodelor zootehnice înaintate. Aşa se explică faptul că unele gospodării agricole de stat din această regiune nu au reuşit să-şi îndeplinească sarcinile în domeniul creşterii animalelor, deşi au avut posibilităţi.

Organelor agricole şi de stat, tehnicienilor şi inginerilor zootehnişti, medicilor veterinari şi fiecărui crescător de animale în parte le revine sarcina de a lupta pentru o cît mai grabnică lichidare a acestei stări de lucruri, astfel încît în fiecare unitate socialistă, în fiecare comună, creşterea animalelor să devină o ramură din ce în ce mai rentabilă a producţiei agricole.

In acest scop, este necesar:

— Să se asigure în fiecare unitate agricolă socialistă şi în fiecare comună o puternică bază furajeră în vederea hrănirii îndestulătoare şi raţionale a animalelor pe tot timpul anului;

— Să se dea o mare atenţie construcţiilor zootehnice în aşa fel încît întregul efectiv de animale să aibă asigurate adăposturi trainice şi călduroase;

— Să se extindă pe scară tot mai largă, şi îndeosebi la vaci, aplicarea metodelor înaintate de hrănire, cum ar fi furajarea pe bază de raţii alcătuite în funcţie de producţia şi greutatea fiecărui animal, prepararea furajelor înainte de a fi date în hrană etc.;

— In vederea măririi continue a şeptelului este necesar să se ducă o luptă susţinută pentru extinderea metodelor înaintate de creştere a animalelor tinere, ca hrănirea suplimentară, întreţinerea lor în boxe separate, alăptarea la găleată a viţeilor şi altele;

— Să se extindă metodele avansate de reproducţie a animalelor ca însămînţarea artificială, monta dublă, îngrijirea şi folosirea raţională a reproducătorilor etc, ca şi metodele raţionale de muls;

— Să se asigure o mai temeinică asistenţă zooveterinară, atît în gospodăriile agricole de stat şi colective, cît şi în sectorul individual, în care scop să fie mai just folosite cadrele de zootehnişti şi medici veterinari.

Sesiunea de referate şi comunicări a I. C. M. E. A.

Miercuri dimineaţa s-au deschis în Capitală lucrările sesiunii de referate şi comunicări ştiinţifice a Institutului de cercetări pentru mecanizarea şi electrificarea agriculturii (I.C.M.E.A.) pe anul 1954. La lucrări participă un mare număr de oameni de ştiinţă, mecanizatori şi ingineri din S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat şi centre mecanice, precum şi delegaţi ai celorlalte institute de cercetări ale agriculturii.

La deschiderea lucrărilor au vorbit tov. Petru Moldovan, locţiitor al ministrului Agriculturii şi Silviculturii, şi prof. ing. Gh. Cristali, directorul institutului.

S-a trecut apoi la prezentarea referatelor şi comunicărilor ştiinţifice ale celor şase secţiuni de cercetare ale institutului.

In cadrul lucrărilor sesiunii vor fi prezentate 25 de referate şi 42 de comunicări ştiinţifice consacrate activităţii de cercetare desfăşurate în laboratoarele şi grupurile experimentale ale I.C.M.E.A. ca şi în S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat.

Lucrările continuă pînă în ziua de 19 februarie.

Cum am folosit resursele interne la muncile de reparaţii

S.M.T.-Orţişoara, regiunea Timişoara, se numără printre staţiunile fruntaşe pe ţară în ce priveşte pregătirea utilajului agricol, pentru campania de primăvară şi reducerea preţului de cost al reparaţiilor — succese datorate în mare măsură folosirii rezervelor interne.

Publicăm mai jos convorbirea avută de corespondentul nostru cu tov. Doghendorf Nicolae, mecanic şef al acestei staţiuni.

INTREBARE: Ce recondiţionări de piese mai importante au fost făcute la centrele mecanice şi în atelierul propriu?

RASPUNS: Anul trecut noi am întîrziat mult reparaţia tractoarelor, maşinilor şi uneltelor agricole necesare în campania agricolă de primăvară. Una din cauzele principale ale rămînerii în urmă în ce priveşte pregătirea utilajului a fost şi slaba noastră preocupare pentru recondiţionarea pieselor uzate.

Pentru ca în iarna aceasta să asigurăm desfăşurarea ritmică a lucrărilor de reparaţii la tractoarele şi maşinile agricole şi astfel să avem gata utilajul pentru a intra cu el în brazdă, din primele zile prielnice, noi am luat măsuri pentru recondiţionarea a cît mai multe piese. In acest scop, noi am verificat şi triat cu atenţie toate piesele. Cele pe care nu le puteam recondiţiona în atelierul nostru ca, de pildă, arborii motori, cămăşile cilindru, ambielajele de motoraşe, chiulasele şi altele, au fost trimise spre recondiţionare la centrul mecanic Timişoara şi la atelierul regional Gostat.

In total, centrul mecanic şi Atelierele regionale Gostat ne-au recondiţionat anul acesta peste 240 de piese de schimb.

Cea mai mare parte din piese am căutat să le recondiţionăm în cadrul staţiunii. Aceasta a fost posibil pentru că atelierul nostru a primit din timp utilaj nou, precum şi un grup electrogen, care a asigurat energia electrică necesară acţionării strungurilor şi a celorlalte maşini electrice.

Putem considera un succes faptul că am reuşit să recondiţionăm şi role de la cărucioarele tractoarelor K.D.-35. Aceste piese au fost aduse cu întîrziere la baza de aprovizionare. Pentru a nu încetini ritmul reparaţiilor, am căutat, împreună cu strungarul Vereş Radu şi cu sudorul Lang Ion, o modalitate de a le recondiţiona pe cele vechi. Am încercat întîi recondiţionarea unei singure role. I-am strunjit axul şi apoi l-am încărcat la sudură. Metoda s-a dovedit a fi bună şi în felul acesta n-a mai fost nevoie să cerem role pentru cărucioare de la baza de aprovizionare.

Noi am reuşit să recondiţionăm în atelierul nostru şi supape. Operaţia s-a făcut la maşina de rectificat. Mecanicul de atelier, Both Aurel, a mînuit cu multă pricepere această maşină, reuşind să execute lucrări de bună calitate şi într-un timp scurt.

Tot în iarna aceasta am reuşit să recondiţionăm prin strunjire şi tamburii de la ambreiajele de bord.

Recondiţionarea pieselor vechi şi uzate atît la centrele mecanice, cît şi în atelierul propriu, a contribuit mult la grăbirea ritmului de reparaţii.

INTREBARE: Ce piese au fost confecţionate din resursele interne?

RASPUNS: Din experienţa anului trecut, ne-am putut da seama că lipsa unor piese mărunte ca: şuruburi, piuliţe, piese de schimb pentru maşinile şi uneltele agricole împiedică bunul mers al reparaţiilor. De aceea, anul acesta am hotărît să confecţionăm astfel de piese în atelierul nostru. Materie primă avem din belşug. Strungarii noştri au confecţionat din oţel exagonal şi fiare vechi un număr însemnat de şuruburi, piuliţe şi alte piese necesare reparării tractoarelor şi maşinilor agricole. Am strîns, de asemenea, cantitatea de 1.800 kg de fontă şi fier vechi, pe care am trimis-o pentru turnare la cooperativa „Dinamo" din Timişoara. Din materialele turnate au fost confecţionate în atelier alte piese de schimb, ca piuliţe acoperite, bucşe dinţate, flanşe roată spate, roţi dinţate, pinioane şi altele, de care avem nevoie mai ales la repararea semănătorilor, plugurilor şi cultivatoarelor.

Tabla pe care înainte o dădeam la „fier vechi", am folosit-o în acest an cu mult succes la repararea capotelor şi şasiurilor tractoarelor. Lăcătuşii mecanici Toma Vichentie şi Leichman Fiedel au confecţionat din resturi de tablă tuburi telescopice şi patine pentru semănătorile I.A.R. adaptate pentru semănatul porumbului. Tot din astfel de tablă ei au construit sobe pentru încălzit atelierul şi alte încăperi ale staţiunii.

Folosind pe scară largă resursele interne, noi am reuşit să terminăm încă de acum cîteva zile repararea tuturor semănătorilor, plugurilor şi cultivatoarelor cu care vom lucra în primăvara aceasta, realizînd totodată însemnate economii.

S. M. T.-urile din regiunea Craiova trebuie să acorde toată grija încheierii contractelor de lucrări

Unul din mijloacele importante pentru sporirea producţiei agricole la toate culturile este atragerea ţărănimii muncitoare pe calea folosirii maşinilor şi tractoarelor puse la dispoziţie de statul nostru democrat popular prin S.M.T.-uri. De aceea, colectivele de muncă din S. M. T.-uri au datoria ca, o dată cu pregătirea utilajului în vederea campaniilor agricole de primăvară, să încheie contracte de lucrări cu gospodăriile colective, întovărăşirile agricole, asociaţiile simple şi cu ţăranii muncitori cu gospodării individuale, asigurînd astfel folosirea întregului utilaj pe toată durata muncilor agricole din acest an.

In regiunea Craiova conducerile multor S.M.T.-uri au luat din vreme măsurile necesare pentru a-şi asigura, prin încheierea contractelor de lucrări, folosirea întregii capacităţi de producţie a utilajului în cursul acestui an. Dar nu toate S.M.T.-urile din regiunea Craiova acordă atenţia cuvenită încheierii din timp a contractelor de lucrări. De exemplu, la S.M.T.-Strehaia, care nici anul trecut nu a îndeplinit planul de producţie decît într-un mic procent — între altele şi din cauza neasigurării suprafeţelor de teren necesare — conducerea staţiunii continuă să privească fără răspundere această acţiune atît de importantă. Cu toate că în raza de activitate a acestei staţiuni se află numeroase gospodării colective şi întovărăşiri agricole, pînă la 5 februarie S.M.T. Strehaia nu încheiase contracte decît pentru un volum de 376 de hantri, ceea ce reprezintă numai 20 la sută din planul campaniei agricole de primăvară.

Datorită lipsei de interes de care dă dovadă conducerea S.M.T.-Strehaia faţă de asigurarea suprafeţelor de teren corespunzătoare planului de producţie al S.M.T.-ului, pînă acum n-au fost încheiate contracte nici măcar cu toate gospodăriile colective deservite de staţiune. Colectiviştii din Valea Mărcului, Albuleşti şi Meriş, raionul Strehaia, cei din Floreşti şi Lupoaia, raionul Baia de Aramă, şi Crăgueşti, raionul Turnu Severin, au chemat în repetate rînduri pe tehnicienii S.M.T.-ului pentru a încheia contractele de lucrări respective. Cererile lor au rămas însă fără răspuns.

Aceeaşi nepăsare o manifestă tovarăşii din conducerea acestui S.M.T. şi faţă de încheierea contractelor cu întovărăşirile agricole printre care cele din Jirov, Mărul Roşu, Bărzescu, Imoasa, Vlădăşeşti sau Tehomir din raionul Strehaia. Abia zilele trecute, în urma dispoziţiei date de îndrumătorul Direcţiei generale S.M.T. din regiune, s-au trimis pe teren oameni pentru încheierea contractelor.

Superficialitatea cu care conducerea staţiunii priveşte această importantă acţiune se vede şi din faptul că la acest S.M.T. nu a fost întocmit un plan de muncă privitor la încheierea contractelor de lucrări. Unii agronomi de sector ca Popa Ioana şi Presură Virgil au pierdut timpul fără rost zile întregi prin staţiune, în loc să se fi deplasat pe teren în vederea încheierii de contracte cu gospodăriile colective, întovărăşirile agricole şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale.

Acţiunea încheierii contractelor de lucrări se desfăşoară cu o neîngăduită încetineală şi în alte S.M.T.-uri din regiunea Craiova, cum sînt S.M.T.-Cîrcea, Bîrca, Olari, Zănoaga, Caracal, Poiana Mare şi altele.

O vină serioasă în această privinţă o are şi serviciul regional S.M.T. din Direcţia agricolă regională Craiova, care nu sprijină efectiv acţiunea de încheiere a contractelor de lucrări. Astfel, pînă acum serviciul regional S.M.T. nu a delimitat încă raza de activitate a S.M.T.-urilor în raionul Turnu Severin. Din această cauză încă nu se ştie cine va deservi gospodăriile colective, întovărăşirile agricole şi asociaţiile simple de cultură din acest raion: S.M.T.-Strehaia sau S.M.T.-Vînju Mare?

S.M.T.-urile nu au primit sprijin în acţiunea încheierii contractelor de lucrări din partea conducerii Direcţiei agricole regionale. Directorul Direcţiei, tov. Bărbuceanu Ştefan, ca şi directorul adjunct, tov. ing. Veleanu Sebastian, se interesează de problema contractărilor doar telefonic, pentru a informa comandamentul regional de mersul acestei acţiuni. Atunci cînd merg pe teren, aceşti tovarăşi nu prea dau prin S.M.T.-uri. Aşa, bunăoară, în ziua de 2 februarie, tov. Bărbuceanu a „trecut" prin Corabia fără să treacă şi pe la S.M.T.

Este limpede că dacă nu se iau măsuri pentru grăbirea acţiunii de încheiere a contractelor de lucrări dintre S.M.T. şi unităţile respective, există pericolul ca începutul campaniei agricole de primăvară să găsească S.M.T.-urile din regiunea Craiova fără ca ele să ştie precis unde vor lucra, ce volum şi feluri de lucrări au de executat la unităţile deservite.

Dat fiind că în unele regiuni din ţară muncile de primăvară au şi început, se impune ca în regiunea Craiova să fie luate toate măsurile pentru grăbirea şi terminarea în cel mai scurt timp a acţiunii de încheiere a contractelor de lucrări. In acelaşi timp, echipele de agitatori din S.M.T.-uri trebuie sprijinite puternic de organele locale spre a-şi îndeplini cu cinste sarcinile pe care le au, asigurînd S.M.T.-urilor respective suprafeţele de teren necesare pentru întregul volum de lucrări planificate.

I. L. TEODORU

Cu privire la situaţia internaţională şi politica externă a guvernului U. R. S. S.

Declaraţia lui V. M. MOLOTOV la sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite textul prescurtat al raportului lui V. M. Molotov cu privire la situaţia internaţională şi politica externă a guvernului U.R.S.S.

La 8 februarie, la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a prezentat raportul cu privire la situaţia internaţională şi la politica externă a guvernului U.R.S.S.

La începutul raportului, V. M. Molotov s-a referit la schimbările care s-au produs în situaţia internaţională de la terminarea celui de al doilea război mondial.

Cel mai important rezultat al celui de al doilea război mondial a fost constituirea, alături de lagărul mondial capitalist, a lagărului mondial al socialismului şi democraţiei în frunte cu U.R.S.S., mai bine zis în frunte cu Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză.

În timpurile noastre, Uniunea Sovietică nu se mai află în acea situaţie internaţională care a existat înainte de război. În prezent, U.R.S.S. nu mai este singurul stat socialist din lume. Izolarea internaţională a U.R.S.S. este de domeniul trecutului.

Alături de lagărul capitalist a luat fiinţă lagărul socialismului şi democraţiei, care uneşte 12 state.

Relevînd succesele ţărilor de tip nou, democrat-populare, V. M. Molotov a spus că în prezent, pe lîngă marea importanţă şi rolul deosebit al U.R.S.S., a cărei forţă se bazează pe nivelul înalt al industriei grele, cît şi pe dezvoltarea neîncetată a întregii industrii şi agriculturii socialiste, ţările lagărului socialist se bizuie tot mai mult şi pe ajutorul reciproc.

V. M. Molotov a menţionat în continuare că datorită schimbărilor petrecute în situaţia mondială, raportul de forţe dintre sistemele sociale, îndeosebi în ultimul deceniu, s-a schimbat hotărît în favoarea socialismului.

În Europa nouă de astăzi — a spus el — ţările lagărului socialist deţin deja poziţii nu mai puţin puternice decît ţările lagărului capitalist. Şi mai important este faptul că ţările lagărului nostru socialist merg cu încredere înainte, deşi cu greutăţi mari şi nu fără lipsuri serioase în construcţia lor, întărind neîncetat orînduirea nouă, democrată, ridicînd nivelul cultural şi bunăstarea popoarelor lor pe o treaptă nouă, superioară.

O situaţie nouă, a continuat V. M. Molotov, s-a creat şi în Asia.

Astăzi, şi în Asia ceva mai puţin de jumătate din populaţie trăieşte în ţări de democraţie populară care au părăsit lagărul capitalismului şi şi-au pus drept ţel construirea socialismului.

Caracterizînd apoi schimbările care s-au produs în Orientul Apropiat şi Mijlociu, în Africa şi în America, V. M. Molotov a spus că în comparaţie cu perioada dinainte de război s-a produs o slăbire serioasă a poziţiilor capitalismului, a claselor capitaliste şi că aceste schimbări s-au produs în favoarea socialismului, în favoarea forţelor democratice şi socialiste.

Ca rezultat al celui de al doilea război mondial — a continuat V. M. Molotov — a avut loc o nouă adîncire a crizei generale a sistemului capitalist mondial. Aceasta şi-a găsit expresia în faptul că alături de lagărul capitalist mondial s-a format un alt lagăr, un nou lagăr mondial. A apărut lagărul democrat care, în frunte cu U.R.S.S., merge pe drumul construirii socialismului. Fie că acest lucru place sau nu cuiva, acestea sînt însă faptele.

V. M. Molotov a spus că nu se poate să nu se ţină seama de faptele petrecute în schimbările istorice ale situaţiei mondiale. În realitate însă nu întotdeauna se întîmplă aşa.

Clasele dominante din ţările imperialismului nu vor să se împace cu situaţia creată. Aceasta se referă în primul rînd la Statele Unite ale Americii, unde statul se află în mîinile milionarilor şi miliardarilor care stăpînesc acolo. Bineînţeles că şi în Anglia şi în celelalte ţări imperialiste magnaţii capitalului sînt animaţi de acelaşi spirit ca şi în America.

Ei ar dori să aducă înapoi sub stăpînirea capitalului toate ţările care s-au smuls din lanţurile capitalismului. Acest lucru îşi găseşte confirmarea şi în politica externă pe care o duc astăzi statele imperialiste şi în special ţări ca Statele Unite ale Americii, Anglia şi altele.

Dar cum se poate realiza acest lucru, dacă înseşi popoarele şi-au ales o altă cale şi, rupînd în mod hotărît cu capitalismul, au păşit pe calea socialismului şi democraţiei populare?

Răspunsul la această întrebare îl constituie linia politicii externe proclamate de imperialismul american, ca şi de cel englez — politica „de pe poziţii de forţă".

Cercurile imperialiste agresive, a continuat V. M. Molotov, nu vor să recunoască că năzuinţele popoarelor de a se elibera din cătuşele capitalismului sînt legitime şi ele intenţionează să obţină restabilirea dominaţiei capitalismului în lumea întreagă. Tocmai aceasta dictează linia politică externă — de pildă — a Statelor Unite ale Americii, linia îndreptată spre restabilirea dominaţiei imperialismului în lumea întreagă, linia îndreptată spre răsturnarea socialismului, spre răsturnarea puterii de stat a oamenilor muncii în ţările de democraţie populară. Tocmai aceste scopuri inspiră politica externă agresivă a S.U.A. Această politică nu poate să însemne decît pregătirea unui nou război mondial, război pentru restabilirea dominaţiei mondiale a imperialismului.

În capitolul intitulat „Două linii în politica internaţională" — V. M. Molotov a declarat:

O dată cu întărirea forţelor Uniunii Sovietice, precum şi ale Republicii Populare Chineze şi ale tuturor ţărilor de democraţie populară, o dată cu creşterea amploarei mişcării pentru pace în toate celelalte ţări, popoarele devin tot mai conştiente că soarta păcii se află în propriile lor mîini şi că popoarele sînt în stare să nu admită un nou război, să menţină pacea, dacă ele nu-şi vor cruţa forţele şi cînd va fi nevoie s-o apere cu toată hotărîrea pînă la capăt.

Uniunea Sovietică consideră că sarcina sa principală este să întărească forţele păcii şi să contribuie la micşorarea încordării în relaţiile internaţionale.

Această linie a politicii externe sovietice corespunde cel mai bine intereselor menţinerii şi întăririi păcii. Totodată, ea serveşte la demascarea planurilor agresive şi uneltirilor aţîţătorilor la război — a acelor forţe imperialiste care mizează pe „forţă", ceea ce în fapt se transformă tot mai mult în politica de pregătire a unui al treilea război mondial.

În zilele noastre se dă o luptă între două linii diametral opuse ale politicii externe.

Dacă linia politicii externe iubitoare de pace a U.R.S.S. se bucură de un sprijin tot mai puternic în lagărul democratic şi în păturile democratice ale populaţiei din toate ţările, linia politicii externe agresive a S.U.A. se bazează pe crearea unor noi şi noi blocuri şi grupări militare agresive şi îşi găseşte ultima expresie în propaganda şi pregătirea făţişă a războiului atomic.

V. M. Molotov s-a ocupat apoi de o serie de evenimente care arată semnificaţia politicii de micşorare a încordării în relaţiile internaţionale.

El a arătat îndeosebi rolul important al conferinţei de la Berlin convocată la insistenţele Uniunii Sovietice, la sfîrşitul lunii ianuarie, şi în prima jumătate a lunii februarie 1954, cu participarea miniştrilor Afacerilor Externe ai Franţei, Angliei, S.U.A. şi U.R.S.S. precum şi a conferinţei de la Geneva, la care în afară de Franţa, Anglia, Statele Unite ale Americii şi Uniunea Sovietică, au participat şi Republica Populară Chineză, cît şi reprezentanţii ţărilor interesate în reglementarea problemelor coreeană şi indochineză.

Rezultatele pozitive ale conferinţei de la Geneva — a subliniat V. M. Molotov — au confirmat cît de necesară a fost participarea Chinei la această conferinţă.

Rezultatele conferinţei de la Geneva au fost considerate ca o înfrîngere a forţelor agresive şi totodată ca o victorie însemnată a forţelor iubitoare de pace. Tocmai prin aceasta conferinţa de la Geneva a contribuit la micşorarea încordării internaţionale şi la consolidarea cauzei păcii.

Cercurile agresive din S.U.A. nu voiau însă să se astîmpere, fapt dovedit de semnarea la conferinţa lui Dulles de la Manilla (Filipine) a tratatului cu privire la aşa-zisa „apărare colectivă a Asiei de sud-est" (S.E.A.T.O.).

Acest tratat poartă pecetea tendinţei de înăbuşire a mişcării de eliberare naţională în Asia şi tăişul lui este vădit îndreptat împotriva Republicii Populare Chineze.

Ce arată toate acestea? — a continuat V. M. Molotov. Ele arată că în actualele condiţii orice pas făcut în favoarea micşorării încordării internaţionale întîmpină tot felul de obstacole din partea celor mai agresive cercuri, interesate nu în micşorarea încordării, ci în agravarea ei. Aşa dar, micşorarea încordării în relaţiile internaţionale nu poate fi realizată altfel decît printr-o luptă perseverentă împotriva forţelor celor mai agresive şi împotriva uneltirilor lor şi, prin urmare, această luptă nu numai că nu trebuie slăbită, dar este chiar necesar să fie continuată cu o şi mai mare perseverenţă, pricepere şi consecvenţă. În prezent, şi în Extremul Orient se desfăşoară evenimente care dovedesc noile încercări ale forţelor agresive de a-şi intensifica activitatea, pentru a împiedica micşorarea încordării în relaţiile internaţionale. În legătură cu aceasta, V. M. Molotov s-a oprit asupra evenimentelor din regiunea Taivanului şi a altor insule chineze subliniind că este greu să se citeze fapte mai ruşinoase din istoria agresiunii imperialiste decît cele ce se petrec în ultimii ani în această regiune.

Vorbind despre poziţia Uniunii Sovietice în această problemă, V. M. Molotov a arătat că ea este limpede şi bine cunoscută. Considerăm — a spus el — că problema Taivanului este o chestiune internă a Chinei, iar acţiunile de cotropire ale S.U.A. şi ameninţările lor cu război le considerăm drept o agresiune care trebuie să fie condamnată în mod necondiţionat de Organizaţia Naţiunilor Unite, dacă aceasta pune preţ pe prestigiul ei.

V. M. Molotov a arătat apoi că, cu toată importanţa evenimentelor din Asia, nu este cazul să se considere că situaţia din Europa poate fi trecută pe planul al doilea.

V. M. Molotov a menţionat că după terminarea celui de al doilea război mondial, în centrul tuturor problemelor postbelice din Europa s-a găsit problema germană.

Uniunea Sovietică — a declarat el — a fost şi este pentru îndeplinirea sarcinii de bază a acordurilor internaţionale semnate la Yalta şi Potsdam. Nu este vorba de unul sau altul dintre paragrafele acestor acorduri, — de multe dintre ele nu mai are nimeni nevoie deoarece au fost depăşite demult de evenimente. Problema de bază în forma în care a fost pusă în aceste acorduri internaţionale de cea mai mare importanţă — problema restabilirii unităţii Germaniei ca stat cu adevărat iubitor de pace şi democrat — nu poate fi însă scoasă de pe ordinea de zi, dacă ne sînt scumpe interesele păcii şi libertăţii popoarelor Europei. Această problemă va rămîne la ordinea zilei pînă cînd va fi rezolvată în conformitate cu interesele întăririi păcii în Europa, ţinîndu-se seama totodată în măsura cuvenită de interesele renaşterii naţionale a unei Germanii unite şi democrate. Forţele iubitoare de pace crescînde ale poporului german îşi găsesc un reazim de nădejde în Republica Democrată Germană, care apără neclintit cauza restabilirii unităţii Germaniei.

V. M. Molotov a declarat că în această lumină trebuie examinată şi problema acordurilor de la Paris.

Nu se pot subaprecia consecinţele negative şi de-a dreptul primejdioase ale acordurilor de la Paris în cazul ratificării şi aplicării lor.

Pentru popoarele Europei primejdia ratificării acordurilor de la Paris constă în faptul că aceste acorduri servesc nu scopului întăririi păcii, ci scopului pregătirii războiului. Nu sînt oare destui aventurieri în rîndurile adepţilor „politicii de forţă" care caută cu atîta zel să se unească cu revanşarzii şi militariştii inveteraţi din Germania occidentală?

Trebuie de asemenea să se ţină seama de faptul că ratificarea acordurilor de la Paris va da o lovitură din cele mai grele intereselor naţionale ale poporului german. În cazul ratificării acordurilor de la Paris, ele vor deveni principalul obstacol în calea rezolvării problemei germane. Ele vor face imposibilă pe un timp îndelungat restabilirea unităţii Germaniei. După ce Germania occidentală va fi remilitarizată şi se va transforma într-un stat militarist, unirea acestei părţi a Germaniei cu partea răsăriteană a Germaniei — Republica Democrată Germană iubitoare de pace — va fi cu neputinţă. Toate declaraţiile potrivit cărora ratificarea acordurilor de la Paris nu ar împiedica, chipurile, tratative rodnice cu privire la restabilirea unităţii Germaniei urmăresc un singur scop — acela de a strecura prin parlamente acordurile de la Paris, folosind pentru aceasta toate mijloacele de dezorientare şi înşelare a cercurilor opiniei publice.

Dimpotrivă, renunţarea la acordurile de la Paris şi realizarea unui acord corespunzător între cele patru puteri — Franţa, Anglia, S.U.A. şi U.R.S.S. — ar face posibilă ţinerea chiar în anul acesta a unor alegeri libere pe întreaga Germanie, avînd drept scop restabilirea unităţii Germaniei pe baze paşnice şi democratice. Acesta este sensul declaraţiei făcute la 15 ianuarie de guvernul sovietic în problema germană.

În capitolul „Lupta Uniunii Sovietice pentru pace, pentru asigurarea securităţii colective", V. M. Molotov a arătat că Uniunea Sovietică duce o luptă consecventă pentru pace, pentru asigurarea securităţii colective în Europa.

Proiectul sovietic al unui tratat cu privire la securitatea colectivă pentru toate statele europene, indiferent de deosebirile între orînduirile lor sociale şi de stat, este bine cunoscut. Acest proiect s-a bucurat de sprijinul unui şir întreg de state din Europa şi a stîrnit cel mai viu ecou în toate ţările, inclusiv în ţările în care cercurile guvernante se străduiesc să treacă sub tăcere propunerile Uniunii Sovietice cu privire la securitatea colectivă, iar adeseori denaturează chiar de-a dreptul sensul acestor propuneri.

Guvernul sovietic s-a declarat gata să discute şi alte propuneri cu privire la securitatea colectivă în Europa. În acest scop, el a propus convocarea unei conferinţe pe întreaga Europă şi examinarea în cadrul acestei conferinţe atît a proiectului sovietic, cît şi a altor eventuale propuneri în vederea asigurării păcii şi securităţii europene.

Niciunul dintre adversarii propunerii sovietice n-a prezentat însă vreun alt proiect pentru asigurarea securităţii colective europene.

V. M. Molotov a relevat că întrucît, potrivit acordurilor de la Paris, Germania occidentală remilitarizată va intra atît în blocul Nord-Atlantic cît şi în Uniunea militară a Europei occidentale, împreună cu Franţa, Anglia, Italia şi alte cîteva state, în Europa se va crea o situaţie nouă, deoarece, după aceasta, primejdia unui nou război va deveni mult mai mare.

De acest lucru nu pot să nu ţină seamă Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară, împotriva cărora sînt îndreptate acordurile de la Paris. Poporul sovietic şi armata sa iubesc sincer pacea, fiind totodată pătrunse de o profundă conştiinţă şi de hotărîrea de a-şi apăra cuceririle socialiste. Dacă şi înainte agresorul primea ceea ce i se cuvenea, el nu trebuie să uite că forţa Uniunii Sovietice a crescut nemăsurat de mult şi că în armata noastră din fiecare 100 de oameni 77 sînt comunişti şi comsomolişti. Iar comuniştii şi comsomoliştii ştiu cît se poate de bine cum trebuie apărate cuceririle comunismului împotriva agresorului.

Dată fiind situaţia nouă care se creează în Europa, Uniunea Sovietică, ca şi celelalte state iubitoare de pace împotriva cărora sînt îndreptate acordurile de la Paris, nu vor sta cu braţele încrucişate. Ele vor trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru întărirea continuă a securităţii lor şi pentru asigurarea păcii în Europa.

V. M. Molotov a subliniat că toate acestea le-a arătat limpede cunoscuta Conferinţă de la Moscova care şi-a încheiat lucrările la 2 decembrie anul trecut şi a dat publicităţii declaraţia ei unanimă şi fermă.

V. M. Molotov a subliniat că U.R.S.S. năzuieşte spre înfăptuirea acelor măsuri, acelor tratative şi acorduri cu alte ţări, care corespund intereselor micşorării încordării în relaţiile internaţionale. Se înţelege că atingerea acestor scopuri este posibilă numai în măsura în care se manifestă şi de cealaltă parte bunăvoinţă în aceeaşi direcţie.

Vorbind despre relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi Statele Unite ale Americii, V. M. Molotov a spus:

Ar fi de dorit ca aceste relaţii să fie mai bune. Este oare posibilă o asemenea îmbunătăţire a relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Statele Unite? Ea este pe deplin posibilă. Pentru aceasta este însă necesar ca nu numai guvernul Uniunii Sovietice, ci şi guvernul Statelor Unite să tindă spre aceasta.

Dezvoltarea nu tocmai rea a relaţiilor cu Anglia şi Franţa, care începuse nu de mult, s-a lovit de stînci submarine sau, mai precis, de acordurile de la Paris cu planurile lor de reînviere a militarismului german agresiv. Dacă lucrurile vor continua să meargă, fără întoarcere, pe calea ratificării şi aplicării acordurilor de la Paris, aceasta va însemna că Anglia şi Franţa nu numai că nu pun preţ pe tratatele pe care le-au încheiat cu Uniunea Sovietică în cursul celui de al doilea război mondial, dar le anulează, le şterg pur şi simplu.

V. M. Molotov s-a referit apoi la relaţiile Uniunii Sovietice cu alte ţări şi anume cu Finlanda, Norvegia, Turcia, Iran, Afganistan, India, Birmania, Indonezia, precum şi cu ţările arabe, Japonia şi Iugoslavia.

Uniunea Sovietică — a continuat V. M. Molotov — acordă o mare însemnătate reglementării problemei austriace, problemei restabilirii depline a independenţei unei Austrii democrate, în conformitate cu interesele menţinerii şi întăririi păcii în Europa.

Guvernul sovietic consideră nejustificată orice nouă amînare a încheierii tratatului de stat cu Austria. Totodată, nu pot fi nesocotite pericolele pe care le implică pentru Austria planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale de genul acordurilor de la Paris.

După cum s-a văzut, în ultimul an Iugoslavia s-a îndepărtat într-o anumită măsură de poziţiile pe care se situase în primii ani după terminarea celui de al doilea război mondial. Se înţelege însă că aceasta este în întregime o chestiune internă a acestei ţări.

Între Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară s-a statornicit şi se întăreşte din ce în ce mai mult colaborarea prietenească în toate domeniile — politic, economic şi cultural. Această colaborare se întemeiază pe respectarea consecventă a principiilor suveranităţii şi independenţei naţionale. Bineînţeles că în caz de nevoie, ea se extinde şi asupra domeniului întăririi capacităţii de apărare a tuturor acestor ţări.

Dar Uniunea Sovietică şi ţările lagărului socialist n-au creat şi nu creează nici un fel de blocuri militare îndreptate împotriva altor state. Ele nu vor face aceasta nici în viitor, însă vor fi silite să-şi unească forţele pentru a-şi asigura securitatea dacă vor fi puse în aplicare planurile agresive cu ajutorul cărora se urmăreşte renaşterea militarismului german şi pregătirea unui atac împotriva statelor iubitoare de pace.

Arătînd că politica de pace a Uniunii Sovietice are prieteni numeroşi şi de nădejde şi în ţările lagărului capitalist, V. M. Molotov a trecut la caracterizarea politicii agresive a S.U.A.

Dacă în domeniul economic „politica de forţă" americană duce la tot soiul de piedici şi măsuri discriminatorii în comerţul internaţional, în domeniul militar-politic, ea îşi găseşte principala expresie în crearea de blocuri militar-politice şi grupări agresive de tot soiul.

V. M. Molotov a declarat în continuare că lucrurile nu se limitează însă la crearea de blocuri şi grupări şi că nu poate fi subestimat pericolul pe care-l prezintă cursa înarmărilor ce continuă. El a arătat că în ţări ca S.U.A., Anglia, Franţa şi alte cîteva, bugetele militare sînt de pe acum mai umflate ca oricînd.

Actualul nivel al producţiei industriei S.U.A. aflate pe o înaltă treaptă de dezvoltare se menţine mai ales prin comenzile militare.

V. M. Molotov a arătat că în ultima vreme, pentru a menţine atmosfera de isterie războinică creată acolo, s-a mers şi mai departe. În ziare şi prin radio s-a declanşat o campanie furibundă de vorbării de tot soiul nu pur şi simplu despre război, ci despre pregătirea anume a războiului atomic.

De propaganda războiului atomic — a continuat Molotov — s-au ocupat în ultima vreme şi Spaak şi Dulles, şi în afară de ei nu numai generalii americani Radford, Gruenther, Stevenson, ci şi fieraru] feldmareşal englez Montgomery.

Cercurile agresive ale S.U.A. şi-au greşit încă o dată socotelile. Nu de mult, ele încă credeau că dispun de monopolul absolut al armei atomice. Chiar cele mai perspicace dintre ele considerau în primii ani de după război că pentru producerea armei atomice, Uniunii Sovietice îi vor trebui cel puţin 10-15 ani, iar majoritatea considerau că îi va trebui un timp mult mai îndelungat. Însă oamenii de ştiinţă, inginerii şi tehnicienii sovietici şi toţi cei care au avut o legătură directă cu aceasta au obţinut în termene scurte rezultate care dovedesc posibilităţile extraordinare ale statului sovietic. Lucrurile au ajuns pînă acolo încît în producţia armei cu hidrogen, oamenii sovietici au obţinut un asemenea succes încît nu Uniunea Sovietică s-a dovedit a fi în situaţia celui rămas în urmă ci Statele Unite ale Americii.

V. M. Molotov a citat fapte care dovedesc că actuala politică externă a S.U.A. nu se bucură nici pe departe, nici măcar în propria ţară, de un sprijin susţinut.

Adversarii noştri trîmbiţează politica „de pe poziţii de forţă". Ei sînt nervoşi şi totodată vor să sperie. Ei recurg la ameninţări şi şantaj, care nu pot intimida decît pe cei cu nervii slabi şi şovăielnici.

Guvernul sovietic consideră că cei care recurg la mijloace atît de ineficace faţă de poporul sovietic vor da, fără îndoială, greş. Ei trebuie să ştie că dacă va fi cazul, vom şti să ne apărăm.

Ar fi timpul să se înţeleagă că în ceea ce priveşte raportul de forţe dintre U.R.S.S. şi S.U.A. situaţia a şi fost pe deplin clarificată.

Dacă am face o comparaţie între Uniunea Sovietică cu toate forţele ei umane, cu uriaşele ei resurse materiale, cu toţi aliaţii ei externi — ţinînd totodată seama de sprijinul moral şi politic acordat politicii de pace de către masele populare din celelalte ţări — dacă, prin urmare, am face o comparaţie între Uniunea Sovietică, aşa cum se şi prezintă ea astăzi, şi Statele Unite ale Americii, ţinînd seama şi la această ţară de toate datele mai sus-amintite, va reieşi clar că Uniunea Sovietică nu este mai slabă decît Statele Unite ale Americii.

Nu trebuie uitat nici faptul că Uniunea Sovietică are faţă de Statele Unite o superioritate incontestabilă, deoarece Uniunea Sovietică iubitoare de pace nu ameninţă pe nimeni şi nu se amestecă în treburile altor state, ci, dimpotrivă ea apără o cauză într-adevăr dreaptă şi justă care se bucură de simpatia fierbinte a oamenilor muncii şi a tuturor popoarelor asuprite din întreaga lume, şi această cauză nu se poate să nu învingă.

Ce propune Uniunea Sovietică?

Noi propunem să nu se recurgă la politica ameninţărilor şi a şantajului nici dintr-o parte şi nici din cealaltă. Aceasta nu va duce la nimic bun.

Mai mult. Noi considerăm că acea parte care este într-adevăr sigură de forţele sale nu va fi pentru război. Cei care sînt siguri de forţele lor, cei care sînt siguri de viitorul lor, nu au nevoie de război.

Orice aventură legată de dezlănţuirea unui nou război mondial va sfîrşi rău pentru agresor în mod inevitabil, deoarece în zilele noastre sute de milioane de oameni au şi atins un asemenea nivel de conştiinţă încît ei, ca şi toţi oamenii sovietici pe deplin convinşi de dreptatea cauzei lor, vor lupta pînă la capăt împotriva oricărei agresiuni criminale.

Nu „civilizaţia mondială" va pieri oricît ar suferi ea de pe urma unei noi agresiuni, ci acel sistem social de pe acum putred, cu baza sa imperialistă îmbibată de sînge, acel sistem al cărui sfîrşit se apropie şi care este condamnat datorită caracterului său agresiv şi repudiat pentru că exploatează oamenii muncii şi asupreşte popoarele.

Politica externă a Uniunii Sovietice este bazată pe principiile leniniste cu privire la coexistenţa sistemelor sociale diferite. Noi apărăm aceste principii, dorind ca popoarele să trăiască în pace şi linişte.

Noi apărăm aceste principii, deoarece în condiţiile coexistenţei există posibilitatea deplină de a asigura în decursul unei întregi perioade istorice atît pacea şi libertatea popoarelor, cît şi relaţii paşnice între ţări, posibilitatea de noi succese în progresul omenirii.

Sîntem pentru principiile leniniste ale coexistenţei şi sîntem pentru aceste principii deoarece sîntem siguri de forţele socialismului şi de faptul că am ales drumul just spre comunism.

Cuvîntarea rostită de tovarăşul N. S. Hruşciov în şedinţa din 8 februarie a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de deputatul N. S. Hruşciov în şedinţa din 8 februarie a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

„Tovarăşi deputaţi!

Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi a Consiliului împuterniciţilor prezint propunerea de a numi pe tovarăşul Bulganin Nikolai Alexandrovici în funcţia de preşedinte al Consiliului de Miniştri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste *(aplauze furtunoase, prelungite)*.

Îl cunoaştem cu toţii pe Nikolai Alexandrovici Bulganin ca pe un fiu credincios al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care îşi consacră toate forţele slujirii poporului sovietic. Discipol demn al marelui Lenin şi unul din cei mai apropiaţi tovarăşi de luptă ai continuatorului operei lui Lenin — I. V. Stalin, tovarăşul Bulganin este un eminent activist de partid şi om de stat *(aplauze prelungite)*.

În postul de preşedinte al Sovietului din Moscova, de preşedinte al Consiliului Comisarilor poporului al R.S.F.S.R., în importanta muncă militară din perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei, în postul de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, iar în ultimii ani — în postul de prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi de ministru al Apărării al Uniunii Sovietice, tovarăşul Bulganin s-a dovedit un mare şi talentat organizator. El are o mare experienţă în activitatea politică, de stat, economică şi militară.

Toate acestea arată că tovarăşul Bulganin va îndeplini cu succes funcţia de preşedinte al Consiliului de Miniştri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Sîntem convinşi că Guvernul Uniunii Sovietice în frunte cu Nikolai Alexandrovici Bulganin va rezolva cu succes sarcinile întăririi continue a puterii patriei noastre socialiste, va asigura dezvoltarea industriei grele şi va obţine pe baza ei un nou avînt al industriei uşoare, alimentare, dezvoltarea agriculturii, ridicarea bunăstării şi culturii poporului sovietic.

Îngăduiţi-mi să-mi exprim convingerea că propunerea cu privire la numirea tovarăşului Bulganin ca preşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. va fi sprijinită şi aprobată în unanimitate de toţi deputaţii Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste". *(aplauze furtunoase, prelungite)*.

Încheierea lucrărilor sesiunii Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: În seara zilei de 9 februarie sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi-a încheiat lucrările. În cadrul sesiunii a fost adoptată legea cu privire la bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1955, s-a dat ascultare raportului prezentat de V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., cu privire la situaţia internaţională şi politica externă a U.R.S.S., au fost aprobate decretele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În şedinţa comună din seara zilei de 9 februarie, a Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a rostit o amplă cuvîntare. El a mulţumit deputaţilor Sovietului Suprem pentru cinstea care i-a fost acordată prin numirea sa ca preşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi a declarat că va depune toate eforturile pentru a justifica această încredere. N. A. Bulganin a declarat că Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. va urma şi de acum înainte cu consecvenţă politica elaborată de Partidul Comunist, aprobată cu căldură de poporul sovietic, politica de construire a societăţii comuniste. El a vorbit în mod amănunţit despre sarcinile principale care stau acum în faţa ţării în domeniul industriei, agriculturii, culturii, politicii externe şi întăririi capacităţii de apărare a statului.

Apoi, printr-o hotărîre în legătură cu raportul lui V. M. Molotov, Sovietul Suprem a aprobat politica externă a guvernului sovietic. A fost de asemenea ratificat decretul din 25 ianuarie 1955 al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea stării de război dintre Uniunea Sovietică şi Germania.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat în unanimitate o declaraţie cuprinzînd un apel adresat popoarelor şi parlamentelor din toate ţările de a nu îngădui dezlănţuirea unui nou război, de a intensifica lupta pentru pace în întreaga lume.

În legătură cu numirea lui N. A. Bulganin ca preşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a fost adoptată hotărîrea de a-l elibera, la rugămintea sa, din funcţia de ministru al apărării al U.R.S.S. În această funcţie a fost numit **G. K. Jukov**, mareşal al Uniunii Sovietice.

Sovietul Suprem al U.R.S.S a numit pe **G. M. Malenkov** ca vice-preşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Centralelor Electrice al U.R.S.S., eliberînd pe A. S. Pavlenko din funcţia de ministru al Centralelor Electrice al U.R.S.S.

Concertul artiştilor amatori din şcolile rezervelor de muncă din U. R. S. S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: Concertul de închidere a celui de al 5-lea concurs unional al cercurilor artistice de amatori ale elevilor din şcolile rezervelor de muncă din U.R.S.S. care a avut loc la 8 februarie la Teatrul Mare al Uniunii Sovietice, a constituit un spectacol emoţionant şi de neuitat. Aproximativ 2.000 tineri şi tinere din R.S.F.S.R. Ucraina, Bielorusia, Gruzia, Armenia, Azerbaidjan, R.S.S. Moldovenească, Letonia, Lituania, Estonia, Uzbekistan, Kazahstan, R.S.S. Carelo-Fină şi din alte republici au participat la concertul de închidere care a scos în evidenţă talentele tinerei generaţii a clasei muncitoare din Uniunea Sovietică.

Spectacolul a cuprins un program bogat şi viu interpretat de ansambluri corale şi de dansuri, de cîntăreţi, instrumentişti, gimnaşti. Cîntecele şi dansurile ruse, ucrainene, bieloruse, armene, gruzine, letone, estone, azerbaidjene, lituaniene, başkire, uzbece, opere ale clasicilor ruşi şi occidentali, opere ale compozitorilor contemporani, reprezentaţii sportive, au fost interpretate cu o mare măiestrie şi avînt tineresc. Spectacolul s-a încheiat cu expresiva scenă de masă „Sărbătoarea tinereţii".

Spectacolul s-a bucurat de mare succes, fiind răsplătit cu aplauze repetate.

La spectacol au asistat: N. A. Bulganin, K. E. Voroşilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hruşciov, A. I. Kiricenko, P. K. Ponomarenko, N. M. Şvernik, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, N. N. Şatalin, miniştri, deputaţi în Sovietul Suprem al U.R.S.S. şi în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R., activişti de partid şi sovietici din Moscova, reprezentanţi ai întreprinderilor, oameni de ştiinţă, literatură şi artă.

„America să părăsească Taivanul şi Asia"

Mari mitinguri în India

DELHI 9 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 6 februarie, în întreaga Indie au avut loc mitinguri de protest organizate sub lozinca: „Părăsiţi Taivanul!". La Delhi în cadrul unui miting de masă organizat din iniţiativa Consiliului pentru pace din statul Delhi, 2.000 de participanţi au adoptat o rezoluţie în care se spune: „prezenţa trupelor străine pe teritoriul chinez şi în apele teritoriale ale Chinei constituie un act de agresiune pe care îl condamnă toate popoarele iubitoare de pace din lume".

La miting, Pandit Sunderlal, preşedintele Comitetului naţional al Asociaţiei pentru prietenia dintre India şi China, a declarat: „În prezent situaţia în Taivan este critică, iar America ameninţă cu agresiune militară China. În aceste momente de grea cumpănă noi cerem:

„Să se interzică războiul atomic; America să părăsească Taivanul şi Asia".

Matadin Bhageria, secretar al Consiliului păcii din statul Delhi a declarat: „Cele ce se întîmplă în prezent în Taivan interesează nu numai China, ci şi toate ţările din Asia şi din lumea întreagă".

În continuare, el a criticat propunerea de „încetarea focului" care urmăreşte permanentizarea dominaţiei S.U.A. asupra Taivanului. „Omenirea, a continuat el, are astăzi nevoie de pace şi nu de bombe atomice. Glasul păcii va triumfa asupra aţîţătorilor la război. Nici o putere din lume nu se poate împotrivi uriaşei forţe a partizanilor păcii".

Birmania consideră Taivanul teritoriu al R. P. Chineze

PEKIN 9 (Agerpres). — China Nouă transmite: Un purtător de cuvînt al guvernului Uniunii Birmane a făcut o declaraţie în care a arătat că Birmania consideră Taivanul drept teritoriu aparţinînd R. P. Chineze. El a declarat că în această problemă guvernul Uniunii Birmane va acţiona în consecinţă.

Consultările lui Antoine Pinay cu reprezentanţii partidelor de dreapta n-au dat nici un rezultat

PARIS 8 (Agerpres). Ziarele pariziene de seară relatează că Antoine Pinay, însărcinat de preşedintele republicii cu formarea noului guvern, a dus tratative cu reprezentanţii grupelor parlamentare ale partidelor de dreapta.

Ziarele subliniază că hotărîrea definitivă a lui Pinay va depinde în mare măsură de atitudinea pe care o va adopta faţă de el grupul parlamentar al partidului M.R.P.

După părerea ziarului „Le Monde", Pinay contează pe sprijinul „Independenţilor", al „partidului ţărănesc" şi al „grupului independent de acţiune republicană şi socială".

Timpul probabil pentru zilele de 12, 13 şi 14 februarie

Vremea se răceşte treptat începînd din nord-vest spre sud-est. Cerul va fi mai mult acoperit. Precipitaţii sub formă de ninsoare mai abundente în Transilvania, Moldova şi zona de munte. Vînt moderat din sectorul nordic cu intensificări temporare în nordul ţării.

Temperatura va coborî noaptea între minus 10 grade şi minus 15 grade în nordul Ardealului şi nordul Moldovei, între minus 5 şi minus 10 grade în sudul Transilvaniei şi sudul Moldovei, iar în restul ţării între minus 3 şi minus 8 grade. În cursul zilei temperaturile maxime vor oscila în jurul lui zero grade. Pămîntul va îngheţa mai adînc în jumătatea de nord a ţării şi în regiunea de munte şi la suprafaţă în regiunea de sud. În Dobrogea, pămîntul va rămîne foarte umed în stratul de la suprafaţă.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei, pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T.